

(สำเนา)

เลขที่ ๔๕/๒๕๕๓ วันที่ ๒๔ พ.ค. ๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เรื่อง เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) รายนามผู้เสนอญัตติ

(๒) คำร้องขอให้ถอดถอนนายสุเทพ เทือกสุบรรณ, นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกจากตำแหน่ง

ข้าพเจ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีรายนามท้ายญัตตินี้ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในหกของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ขอเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ โดยมีรัฐมนตรีที่ขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจตามรายนามต่อไปนี้

๑. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี
๒. นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
๓. นายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
๔. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
๕. นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

โดยได้แนบหลักฐานการยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๒๗๔ ถอดถอน นายสุเทพ เทือกสุบรรณ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล และนายโสภณ ชาร์มย์ มาด้วยแล้ว

ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐมนตรีทั้งห้าคน ได้กระทำผิดรัฐธรรมนูญ กฎหมายและได้บริหารราชการแผ่นดินโดยไร้ประสิทธิภาพ ขาดภาวะความเป็นผู้นำ และวิสัยทัศน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน ขาดคุณธรรม จริยธรรม ทำให้ประเทศชาติได้รับความเสียหาย โดยมีพฤติการณ์ดังนี้

๑. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการแทน นายกรัฐมนตรีและในตำแหน่งหน้าที่ของตนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กระทำผิดรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ไม่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ถือเป็นกรณีมีพฤติการณ์ถือว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ราชการนับแต่เดือนมีนาคม ๒๕๕๓ ต่อเนื่องจนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ ในกรณีสลายการชุมนุมของ ประชาชนทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจากการสลายการชุมนุมจำนวนมาก อันเป็นเหตุจากการสลาย การชุมนุมไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล นอกจากนี้ยังกระทำการผิดหน้าที่ตามกฎหมาย กล่าวคือ กระทำ ผิดต่อกฎหมายพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๑(๕) ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยใช้กำลังทหารเข้าไปข่มขู่ คุกคามในสถานี่ไทยคมและทำการทำลายสัญญาณการสื่อสารโทรศัพท์ถือเป็นการละเมิดเสรีภาพในการ สื่อสารที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองและกระทำละเมิดต่อสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลโดยการออกคำสั่งห้าม สถาบันการเงินทำธุรกรรมกับบุคคลหรือนิติบุคคลรวมจำนวน ๑๐๖ ราย นอกจากนี้นายสุเทพฯ ยังได้แจ้ง บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จในฐานะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ(ป.ป.ช.) กระทำการบุกรุกทรัพย์สินของประชาชนโดยการทำลายเอกสาร การกระทำความผิดดังกล่าวได้ใช้ บุคคลเป็นตัวแทนในการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินจำนวนมาก ถือเป็นการกระทำผิดรัฐธรรมนูญในเรื่องสิ่งแวดล้อม และประมวลกฎหมายที่ดินและมีส่วนร่วมกันายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในการ บริหารราชการแผ่นดินตามข้อ ๕ ด้วย

๒. นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ดำเนินนโยบายด้านการเงิน การคลัง และการงบประมาณของประเทศผิดพลาด บกพร่อง ไม่ดำเนินการตามแผนงานการบริหารราชการ พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ และแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ ที่ได้กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ว่าจะฟื้นฟู เศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างยั่งยืนและบรรเทาผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่ประชาชนจะประสบ ในทาง ตรงกันข้ามมุ่งแสวงการก่อหนี้สาธารณะ จนขณะนี้หนี้สาธารณะสูงเกินกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ โดยทำการ ก่อหนี้เพื่อให้เป็นภาระผูกพันต่อประเทศชาติ โดยมีได้คำนึงถึงสถานะทางเศรษฐกิจ และความจำเป็นในการ ใช้จ่ายภายในประเทศ และภาระหนี้สาธารณะที่มีอยู่ นำเงินที่ได้จากการกู้ไปดำเนินนโยบายเพื่อเอื้อ ประโยชน์ให้กับรัฐมนตรีในกระทรวงต่างๆ ทั้งที่โครงการแต่ละโครงการไม่ได้สร้างประโยชน์กับเศรษฐกิจ โดยรวมกับประเทศชาติ ส่งผลให้มีการใช้จ่ายเงินแผ่นดินไปโดยสูญเปล่าในหลายโครงการที่เรียกว่า "กู้มาโกง" ซึ่งงบประมาณแผ่นดินที่ได้มาจากการกู้ส่วนใหญ่นำไปเป็นงบก่อสร้างซ่อมถนน ทำให้เม็ดเงิน ไม่ลงไปถึงประชาชนและภาคการผลิตอันก่อให้เกิดรายได้อย่างแท้จริง ทำให้การกระจายรายได้ไม่เป็นธรรม มีทัศนคติในการบริหารราชการแผ่นดินที่ขาดธรรมาภิบาลและหลักความเป็นประชาธิปไตย

ส่งเสริมวิธีการอื่นที่มีชีวิตทางในระบอบประชาธิปไตยโดยการขึ้นขอการปฏิวัติรัฐประหาร ไม่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายในเรื่องการจัดเก็บภาษีของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี กรณีได้ประโยชน์จาก เอสเอ็มเอส (SMS) สมัยที่นายอภิสิทธิ์ฯ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งกรณีดังกล่าวมีคำพิพากษาเป็นบรรทัดฐานแล้วว่าการได้รับประโยชน์อันค่านวมมูลค่าได้เป็นเงินจะต้องนำมารวมเสียภาษี แต่ขณะนี้ นายกรัฐมนตรีฯ ก็ละเว้นที่จะให้หน่วยงานกรมสรรพากรดำเนินการจัดเก็บภาษีเอาถ่านนายอภิสิทธิ์ฯ ถือเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการขอออกพระราชกำหนดกู้เงินสี่แสนล้านบาทโดยไม่เป็นไปตามแผนนิติบัญญัติดังกล่าวข้างต้นด้วย

๓. นายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ บริหารราชการแผ่นดินโดยไม่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีกับประเทศชาติในสายตาประชาคมโลก มีพฤติกรรมช่มชู้ก้าวร้าวต่อมิตรประเทศ สร้างความขัดแย้งระหว่างราชอาณาจักรไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเสื่อมทรุดอย่างไม่เคยมีมาก่อน มีทัศนคติที่เป็นอันตรายต่อฝ่ายที่เห็นต่างกับตนเอง มุ่งทำลายล้างนักการเมืองฝ่ายตรงข้ามทุกวิถีทาง โดยไม่ได้คำนึงถึงคุณธรรมจริยธรรม และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ การกระทำดังกล่าวถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและนโยบายที่ได้แถลงไว้ รวมทั้งการบริหารราชการไม่เป็นไปตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินดังกล่าวข้างต้น ในเรื่องความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านที่กำหนดไว้ในแผนหน้า ๑๑๐ ว่า จะสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อให้เกิดความไว้วางใจ รวมทั้งจะทำการสำรวจหลักเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านและเจรจาเรื่องการพัฒนาพื้นที่ที่ไทยและเพื่อนบ้านอ้างสิทธิทับซ้อนและขยายความร่วมมือในกรอบอนุภูมิภาคโดยเฉพาะความร่วมมือเพื่อการพัฒนาและผลักดันยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (GMSIACMECS/IMT-GT/JDS) สู่อุปถัมภ์รวมทั้งผลักดันยุทธศาสตร์ความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ แต่นายกษิตฯ ได้กระทำการบริหารงานในหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามแผนล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ไม่สามารถปฏิบัติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินได้ในทุกข้อจนกระทั่งเกิดความล้มเหลวในการเป็นเจ้าภาพการประชุมสุดยอดอาเซียนและการประชุมที่เกี่ยวข้องตามแผนงานการเป็นประธานอาเซียนของไทย ทำให้ความร่วมมือในกรอบอาเซียนล้มเหลวและทำให้ประเทศขาดความน่าเชื่อถือต่อกลุ่มอาเซียนและต่อนานาชาติทั่วโลก

๔. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ และส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง จากกรณีที่ให้บริษัทเครือญาติของตนเองเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐในหลายโครงการ โดยตนเองมีส่วนร่วมเข้าไปลงมติเห็นชอบกับโครงการดังกล่าวในฐานะรัฐมนตรี ส่งผลให้รัฐต้องจ่ายเงินมากกว่าที่ควรจ่ายหลาย

พินิจด้านบาท รัฐเห็นหรือเกี่ยวข้องกับภารกิจสอดส่องเข้าโรงเรียนในอำเภอ แทรกแซงและแสวงหาประโยชน์จากการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ปลดอัยปละละเลยหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับภารกิจจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมการปกครอง อนุมัติให้มีการอนุญาตจำหน่ายอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน เพื่อมุ่งแสวงหาประโยชน์ในเรื่องดังกล่าว

๕. นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม บริหารราชการแผ่นดิน โดยการกำหนดนโยบายเพื่อมุ่งแสวงหาประโยชน์ในทางทรัพย์สิน และประโยชน์ในทางการเมือง โดยไม่ได้คำนึงถึงประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน รัฐเห็นเป็นใจหรือยินยอมให้พวกพ้องหรือผู้สนับสนุนทางการเมืองของตนเองเข้ามาแสวงหาประโยชน์จากโครงการที่ได้กำหนดขึ้น มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง จากการเอื้อประโยชน์ให้บริษัทเอกชนที่เป็นพวกพ้องของตนเอง และญาติของรัฐมนตรีในพรรคการเมืองตนเองได้ประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบจากการประมุขงานและเป็นผู้สัญญาแก่รัฐ ส่งผลให้รัฐต้องสูญเสียเงินงบประมาณเกินกว่าความเป็นจริงหลายพันล้านบาท

พฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐมนตรีทั้งห้าคนดังที่ได้กราบเรียนมาข้างต้น ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนอย่างร้ายแรง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และทรัพยากรธรรมชาติต้องถูกทำลายลง ไม่มีความเสมอภาคในการได้รับการจัดสรรทรัพยากรจากภาครัฐของประชาชน เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคมที่ความรุนแรงยิ่งขึ้น ทำให้ข้าราชการประจำเสียขวัญกำลังใจที่จะปฏิบัติราชการ กระทบต่อระบบการแต่งตั้งราชการอย่างร้ายแรง ภาพลักษณ์การทุจริตคอร์ปชั่นของข้าราชการการเมือง และข้าราชการประจำเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาของประชาชนชาวไทย และประชาคมโลก ส่งผลให้การจัดอันดับเครดิตของประเทศตกต่ำลง และการทุจริตในโครงการของรัฐนับวันจะยิ่งขยายวงกว้างออกไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด หากปล่อยให้รัฐมนตรีทั้งห้าคนบริหารราชการแผ่นดินต่อไป จะทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรงแก่ประเทศชาติจนยากที่จะแก้ไขเยียวยาได้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดบรรจุญัตตินี้ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาโดยด่วน และขอให้พิจารณาญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลนี้ร่วมกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นญัตติที่ได้ยื่นในคราวเดียวกัน ส่วนเหตุผลและรายละเอียดต่าง ๆ จะได้นำเสนอในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ผู้เสนอ
(เฉลิม อยู่บำรุง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) วิทยา บุรณศิริ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) เจริญ จรรย์โกมล ผู้เสนอ
(นายวิทยา บุรณศิริ) (นายเจริญ จรรย์โกมล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) เอี่ยม ทองใจสด ผู้เสนอ (ลงชื่อ) เรวัต สิริกุล ผู้เสนอ
(นายเอี่ยม ทองใจสด) (นายเรวัต สิริกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) วีระวัฒน์ ไอลานูเคราะห์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) เชิดพงศ์ ราชปองขันธุ์ ผู้เสนอ
(นายวีระวัฒน์ ไอลานูเคราะห์) (นายเชิดพงศ์ ราชปองขันธุ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ภูมิ สาระผล ผู้เสนอ
(นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล) (นายภูมิ สาระผล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) กิตติ สมทรัพย์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) มณฑล ไกรวัตนุสสรณ์ ผู้เสนอ
(นายกิตติ สมทรัพย์) (นายมณฑล ไกรวัตนุสสรณ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ถาวร ตริรัตน์ณรงค์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ชมภู จันทาทอง ผู้เสนอ
(นายถาวร ตริรัตน์ณรงค์) (นางชมภู จันทาทอง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) อนันต์ ศรีพันธุ์ ผู้เสนอ
(นายอนันต์ ศรีพันธุ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ)	สุรียา พรหมดี (นายสุรียา พรหมดี)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ไตรรงค์ ติธรรม (นายไตรรงค์ ติธรรม)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	ยุทธพงษ์ แสงศรี (นายยุทธพงษ์ แสงศรี)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย (พงศ์พันธ์ สุนทรชัย)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	สุรจิตร ยนต์ตระกูล (นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ทองดี มนิสสาร (นายทองดี มนิสสาร)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	คมเดช ไชยศิวามงคล (นายคมเดช ไชยศิวามงคล)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	เกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ (นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	วิทยา ทรงคำ (นายวิทยา ทรงคำ)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ไพจิต ศรีวรขาน (นายไพจิต ศรีวรขาน)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	ไพโรจน์ อisphereพงษ์ (นายไพโรจน์ อisphereพงษ์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	วิสุทธิ ไชยณรุณ (นายวิสุทธิ ไชยณรุณ)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข (นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	อิทธิเดช แก้วหลวง (นายอิทธิเดช แก้วหลวง)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	อดุลย์ วันไชยธนวงศ์ (นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	พันตำรวจโท สุรทิน พیمانเมฆินทร์ (สุรทิน พیمانเมฆินทร์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	
(ลงชื่อ)	กฤษดาภรณ์ เสียมภักดี (นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์)	ผู้เสนอ
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	

(ลงชื่อ) สมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ผู้เสนอ (นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) จิรติมา ฉายแสง ผู้เสนอ (นางจิรติมา ฉายแสง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) วิชาญ มินชัยนันท์ ผู้เสนอ (นายวิชาญ มินชัยนันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) ปานหทัย เสรีรักษ์ ผู้เสนอ (นางปานหทัย เสรีรักษ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) บุญรื่น ศรีธเรศ ผู้เสนอ (นางบุญรื่น ศรีธเรศ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ วุฒินันชัย ผู้เสนอ (นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) ธนาธร โล่ห์สุนทร ผู้เสนอ (นายธนาธร โล่ห์สุนทร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) เปล่งมณี เร่งสมบุญสุข ผู้เสนอ (นางเปล่งมณี เร่งสมบุญสุข) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) วรวัจน์ เขื่อนภิญญกุล ผู้เสนอ (นายวรวัจน์ เขื่อนภิญญกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาคกรทรรพ ผู้เสนอ (อนุดิษฐ์ นาคกรทรรพ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) การุณ โสกุล ผู้เสนอ (นายการุณ โสกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) พรพิมล ธรรมสาร ผู้เสนอ (นางสาวพรพิมล ธรรมสาร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) วันเพ็ญ พร้อมพัฒน์ ผู้เสนอ (นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) นฤมล ธารดำรงค์ ผู้เสนอ (นางนฤมล ธารดำรงค์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) ลินดา เติตชัย ผู้เสนอ (นางลินดา เติตชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) อิทธิรัตน์ จันทรสุนทร ผู้เสนอ (นายอิทธิรัตน์ จันทรสุนทร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) สุนทรี ชัยวิรัตน์นะ ผู้เสนอ (นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์นะ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) พิษณุ หัตถสงเคราะห์ ผู้เสนอ (นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) สุรเชษฐ์ ชัยโกศล ผู้เสนอ (นายสุรเชษฐ์ ชัยโกศล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) อัสนี เติตชัย ผู้เสนอ (นายอัสนี เติตชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) สันติ พร้อมพัฒน์ ผู้เสนอ (นายสันติ พร้อมพัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) จักริน พัฒน์ดำรงจิตร ผู้เสนอ (นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) ธนเทพ ทิมสุวรรณ ผู้เสนอ (นายธนเทพ ทิมสุวรรณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) นิทัศน์ ศรีนนท์ ผู้เสนอ (นายนิทัศน์ ศรีนนท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคณี ผู้เสนอ (สุเมธ ฤทธาคณี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) พลโท มะ ไพธิงาม ผู้เสนอ (มะ ไพธิงาม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) สุชาติ ลายน้ำเงิน ผู้เสนอ (นายสุชาติ ลายน้ำเงิน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) นันทนา ทิมสุวรรณ ผู้เสนอ (นางนันทนา ทิมสุวรรณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) พฤฒิชัย วิริยะโรจน์ ผู้เสนอ (นายพฤฒิชัย วิริยะโรจน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) ประเสริฐ จันทร์รวงทอง ผู้เสนอ (นายประเสริฐ จันทร์รวงทอง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) จรัสฤทธิ์ จันทร์สุรินทร์ ผู้เสนอ (นายจรัสฤทธิ์ จันทร์สุรินทร์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช ผู้เสนอ (ปรีชาพล พงษ์พานิช) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) อุดมเดช รัตนเสถียร ผู้เสนอ (นายอุดมเดช รัตนเสถียร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) พลตรี ศรชัย มนต์วิวัฒน์ ผู้เสนอ (ศรชัย มนต์วิวัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) ประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย ผู้เสนอ (นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) สฤษฎ์ อึ้งอภินันท์ ผู้เสนอ (นายสฤษฎ์ อึ้งอภินันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) พ้อง ชีวานันท์ ผู้เสนอ (นายพ้อง ชีวานันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) นวัธ เตาะเจริญสุข ผู้เสนอ (นายนวัธ เตาะเจริญสุข) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) นพคุณ รัฐผไท ผู้เสนอ (นายนพคุณ รัฐผไท) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	(ลงชื่อ) ขวลิต วิชยสุทธิ ผู้เสนอ (นายขวลิต วิชยสุทธิ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ)	อนรรักษ์ บุญศล (นางอนรรักษ์ บุญศล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สมคิด บาลไธสง (นายสมคิด บาลไธสง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	รังสรรค์ วันไชยธนวงศ์ (นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	มานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ (นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล (นายสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ประเกียรติ นาสิมมา (นายประเกียรติ นาสิมมา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สุนัย จุลพงศธร (นายสุนัย จุลพงศธร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	วุฒิชัย กิตติธเนศวร (นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	เสรี สาระนันท์ (นายเสรี สาระนันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สุชาย ศรีสุรพล (นายสุชาย ศรีสุรพล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	บุญเลิศ ครุฑขุนทด (นายบุญเลิศ ครุฑขุนทด) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ศักดิ์ดา คงเพชร (นายศักดิ์ดา คงเพชร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ละออง ตียะไพรัช (นางสาวละออง ตียะไพรัช) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์ (สมชาย วิษณุวงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สุทิน นพขำ (นายสุทิน นพขำ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	دنุพร ปุณณกันต์ (นายدنุพร ปุณณกันต์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สมโภช สายเทพ (นายสมโภช สายเทพ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	อรุณี ชำนาญยา (นางสาวอรุณี ชำนาญยา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ปารีชาติ ชาลีเครือ (นางสาวปารีชาติ ชาลีเครือ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ

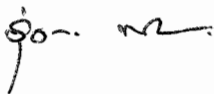
(ลงชื่อ) วัลลภ สุปรียศิลป์ (นายวัลลภ สุปรียศิลป์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริวัฒน์ (นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริวัฒน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) จตุพร เจริญเชื้อ (นายจตุพร เจริญเชื้อ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก วิรุพห์ พันแสน (วิรุพห์ พันแสน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สถาพร มณีรัตน์ (นายสถาพร มณีรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นิยม วิวรรณดิษฐกุล (นายนิยม วิวรรณดิษฐกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) เศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์ (นายเศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วรารักษ์ พันธุ์ศิลา (นายวรารักษ์ พันธุ์ศิลา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สมพล เกยุราพันธุ์ (นายสมพล เกยุราพันธุ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ไชยา พรหมา (นายไชยา พรหมา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ไชยวัฒน์ ตินรัตน์ (นายไชยวัฒน์ ตินรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์ (นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ (นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สัญชัย วงษ์สุนทร (นายสัญชัย วงษ์สุนทร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พีระเพชร ศิริกุล (นายพีระเพชร ศิริกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ประเสริฐ บุญเรือง (นายประเสริฐ บุญเรือง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) นิพนธ์ ศรีธเรศ (นายนิพนธ์ ศรีธเรศ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จักรพรรดิ ไชยสาส์น (นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) เกียรติศักดิ์ ฝ้ายสีงาม (นายเกียรติศักดิ์ ฝ้ายสีงาม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) รัฐกร เจนกิจณรงค์ (นายรัฐกร เจนกิจณรงค์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)	ปวีณ แซ่จิ่ง (นายปวีณ แซ่จิ่ง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สุพล พองงาม (นายสุพล พองงาม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	วีระพล จิตสัมฤทธิ์ (นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล (นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ดวงแข อรรณนพพร (นางดวงแข อรรณนพพร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	อำนาจ คลังผา (นายอำนาจ คลังผา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สรรพภัญญู ศิริไปล์ (นายสรรพภัญญู ศิริไปล์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สุทธิชัย จรุงญเนตร (นายสุทธิชัย จรุงญเนตร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	เรืองเดช สุพรรณผ่าย (นายเรืองเดช สุพรรณผ่าย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล (นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	วุฒิพงศ์ ฉายแสง (นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	นที สุทินเผือก (นายนที สุทินเผือก) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	เกษม อุประ (นายเกษม อุประ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	วิวัฒน์ชัย โหดระไวศยะ (นายวิวัฒน์ชัย โหดระไวศยะ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พรรคดี เจริญประเสริฐ (นายพรรคดี เจริญประเสริฐ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สุรชาติ ชาญประดิษฐ์ (นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สิรินทร รามสูต (นางสิรินทร รามสูต) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ธีระ ไตรสรณกุล (นายธีระ ไตรสรณกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พีรพันธุ์ พาลุสุข (นายพีรพันธุ์ พาลุสุข) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) นิยม เวชกามา (นายนิยม เวชกามา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุชน ชามพูนท (นายสุชน ชามพูนท) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อนันต์ ผลอำนวย (นายอนันต์ ผลอำนวย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กฤษณา สีหลักษณ์ (นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พิเชษฐ เชื้อเมืองพาน (นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นิยม ช่างพินิจ (นายนิยม ช่างพินิจ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) นิรมิต สุจาวี (นายนิรมิต สุจาวี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อนุชา สะสมทรัพย์ (นายอนุชา สะสมทรัพย์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อนุสรฯ ยั่งตรง (นางอนุสรฯ ยั่งตรง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์ (นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ก่อเกียรติ สิริยะเสถียร (นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ทศศักดิ์ เล็กอุทัย (นายทศศักดิ์ เล็กอุทัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อนุสรณ์ บั่นทอง (นายอนุสรณ์ บั่นทอง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ธเนศ เครือรัตน์ (นายธเนศ เครือรัตน์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ชูการ์โน มะทา (นายชูการ์โน มะทา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ฉลาด ชามชวง (นายฉลาด ชามชวง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ (นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จักรรัตน์ พัวช่วย (นายจักรรัตน์ พัวช่วย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	

(ลงชื่อ) สุรัชย์ เบ้าจรรยา ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ผู้เสนอ
(นายสุรัชย์ เบ้าจรรยา)	(นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) วิสาระดี เตชะธีราวัฒน์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ต่อพงษ์ ไชยสาส์น ผู้เสนอ
(นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์)	(นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) อรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วิรุฬ เตชะไพบูลย์ ผู้เสนอ
(นางอรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์)	(นายวิรุฬ เตชะไพบูลย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชินธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

มนชัย พิมพ์

 ทาน

 ตรวจ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ที่รับ 3628
24 พ.ค. 2553
เวลา 12.59 น.

สำเนา

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน เขตดุสิต
กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓

๒๗๔ ๐๘

เรื่อง ขอให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๒๖๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ถอดถอน
นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี นาย
ชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และนายโสภณ ชาร์มย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกจากตำแหน่ง

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารรวม ๘ รายการ

ด้วยข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้า
รัฐบาล ผู้กำกับ ควบคุม ดูแล ตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินทุกกระทรวง ทบวง กรม รวมทั้ง
กระทรวงคมนาคมที่มีนายโสภณ ชาร์มย์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และในฐานะ
ประธานคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) ได้กระทำการอันมีพฤติการณ์สื่อไปในทาง
ทุจริตต่อหน้าที่ และสื่อว่า กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ สื่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัด
ต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และกฎหมาย และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม
อย่างร้ายแรง โดยร่วมกันกระทำการอันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่คู่สัญญาของรัฐที่เป็นเอกชนให้
ได้รับประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ทำให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ที่ต้องสูญเสียเงิน
ของแผ่นดินไปจำนวนมาก จากการดำเนินโครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีม่วงช่วงบางใหญ่ – บาง
ซื่อ และกรณีกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในฐานะประธานคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ
(ก.ต.ช.) ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ กระทำให้รัฐและหน่วยงานของรัฐได้รับความ
เสียหาย นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี มีพฤติกรรมจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่ง
รัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย นายชวรัตน์ ชาญวีระกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้มี
พฤติการณ์ที่สื่อว่าทุจริตต่อหน้าที่หรือสื่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๖๕ (๒) ประกอบ มาตรา ๒๖๗ นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้
กระทำการอันมีพฤติการณ์สื่อว่า กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ สื่อว่าจงใจใช้อำนาจ
หน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และกฎหมาย และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทาง
จริยธรรมอย่างร้ายแรง โดยร่วมกันกระทำการอันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่คู่สัญญาของรัฐที่เป็น
เอกชนให้ได้รับประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ทำให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ที่ต้อง

๒๗๔ ๐๘

สูญเสียเงินของแผ่นดินไปจำนวนมาก จากการดำเนินโครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีม่วงช่วงบางใหญ่—บางซื่อ โดยมีข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำ ดังนี้

๑. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี

ข้อเท็จจริง

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอโดยเห็นชอบให้ การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) ดำเนินโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงช่วงบางใหญ่—บางซื่อ ในส่วนของการก่อสร้างงานโยธาภายในกรอบวงเงิน ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท และค่าจ้างที่ปรึกษาบริหารโครงการสำหรับงานโยธากรอบวงเงิน ๑,๒๔๘ ล้านบาท รวมเป็นกรอบวงเงินดำเนินการ ๓๒,๔๖๕ ล้านบาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างงานโยธาจากกรอบวงเงินเดิมจำนวน ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท เป็นกรอบวงเงินใหม่ ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท เพื่อให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจในขณะนั้น และมีวงเงินเพียงพอเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของราคาวัสดุก่อสร้างตลอดระยะเวลาการก่อสร้าง โดยแบ่งสัญญาเป็นงานโยธารวม ๔ สัญญา (สัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และ ๖) และสัญญาระบบรถไฟฟ้า ๒ สัญญา (สัญญาที่ ๔ และ ๕)

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑ การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ได้เสนอขออนุมัติขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างงานโยธา และค่าจ้างที่ปรึกษาบริหารโครงการต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โดยเฉพาะในส่วนของกรอบวงเงินค่าก่อสร้างงานโยธาตามสัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และ ๖ ได้ขออนุมัติขยายกรอบวงเงินจาก ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท เป็น ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑ ส่วนรายละเอียดและเหตุผลของการขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๒

วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร สำนักพัฒนาระบบการขนส่งและจราจรได้ทำบันทึก ค่วนที่สุด ที่ คค ๐๘๐๖.๑/๑๐๕๗ แจ้งเรื่องผลการประชุมคณะกรรมการพัฒนาระบบการขนส่งทางรางและระบบขนส่งมวลชนเกี่ยวกับการขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างดังกล่าวโดยเห็นชอบด้วยการปรับกรอบวงเงิน ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท และขอให้กระทรวงคมนาคมนำเสนอเรื่องดังกล่าวต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ความเห็นชอบรายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๓ ในวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้นำเรื่องการขออนุมัติขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างเข้าสู่ที่ประชุมของคณะรัฐมนตรี รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๔

ต่อมาวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของกระทรวงคมนาคม ให้ปรับกรอบวงเงินค่าก่อสร้างโครงการดังกล่าว จาก ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท เป็น

Dr. Anur

๓๖,๐๕๕ ล้านบาท ปรากฏตามหนังสือแจ้งของสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๕๓๑๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๕

ข้อ ๒. เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ กระทรวงคมนาคม โดยนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้มีหนังสือ ค่วนที่สุด ที่ คค (ปคร) ๐๘๐๕/๒๐๘ เสนอเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบผู้ชนะการประกวดราคาในสัญญาก่อสร้าง สัญญาที่ ๑ – ๓ และพิจารณาให้ความเห็นชอบการปรับกรอบวงเงินค่างานโยธาสัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และ ๖

ข้อ ๓. คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีวันอังคารที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ วาระเพื่อพิจารณา (ครั้งที่ ๑) เรื่องที่ ๕ การดำเนินการโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วง บางใหญ่ – บางซื่อ โดยเห็นชอบตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ รายละเอียดของมติคณะรัฐมนตรี และรายชื่อคณะรัฐมนตรีที่เข้าร่วมประชุมปรากฏตาม เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๖

ข้อกฎหมาย

ข้อ ๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๑๗๑ บัญญัติว่า “พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งและรัฐมนตรีอื่นอีกไม่เกินสามสิบห้าคนประกอบเป็นคณะรัฐมนตรีมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน ...”

มาตรา ๑๗๘ บัญญัติว่า “ในการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐมนตรีต้องดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบายที่ได้แถลงไว้ตามมาตรา ๑๗๖ และต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรในหน้าที่ของตนรวมทั้งต้องรับผิดชอบร่วมกันต่อรัฐสภานโยบายทั่วไปของคณะรัฐมนตรี”

มาตรา ๑๗๕ บัญญัติว่า “ก่อนเข้ารับหน้าที่ รัฐมนตรีต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ด้วยถ้อยคำดังต่อไปนี้

“ข้าพระพุทธเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่า ข้าพระพุทธเจ้าจะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชนทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

ข้อ ๒. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๓/๑ บัญญัติว่า “การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า ในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจ และการยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่

Joe Wuuu

จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก และตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลงาน

การจัดสรรงบประมาณ และการบรรจุและการแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารราชการกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ...”

ข้อ ๓. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด ซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติ การพิจารณา หรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาครั้งใด รู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่าควรรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้นมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนั้น มีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๑๑ บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด หรือผู้ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐผู้ใด โดยทุจริต ทำการออกแบบ กำหนดราคา กำหนดเงื่อนไข หรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทน อันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคาโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคารายใดมีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคารายใดมิให้มีโอกาสเข้าแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๑๒ บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ มีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

ข้อ ๔. ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๕๗ บัญญัติว่า “ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ข้อ ๕. พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓

Signature

มาตรา ๗๒ บัญญัติว่า “ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ รฟม. เพื่อการนี้ จะสั่งให้คณะกรรมการ ผู้ว่าการ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะรัฐมนตรี และสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของ รฟม. ได้”

ข้อ ๖. ข้อบังคับการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทยว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๒๕ กำหนดว่า “การซื้อหรือการจ้างโดยวิธีประกวดราคา ได้แก่การซื้อหรือการจ้างครั้งหนึ่ง ซึ่งมีราคาเกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้พนักงานพัสดุจัดทำเอกสารประกวดราคาตามแบบที่ รฟม. กำหนด

การเผยแพร่เอกสารประกวดราคาให้จัดทำเป็นประกาศ และมีสาระสำคัญดังนี้ ... (๕) แล่งเงินกู้ และประเทศผู้มีสิทธิเข้าประกวดราคา ในกรณีประกวดราคานานาชาติ”

ข้อ ๓๔ กำหนดว่า “หลังจากการประกวดราคาแล้ว แต่ยังไม่ได้ทำสัญญาหรือตกลงซื้อหรือจ้างกับผู้เสนอราคารายใด ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ รฟม. เป็นเหตุให้ต้องเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในรายละเอียด หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคา ซึ่งทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ ระหว่างผู้เข้าเสนอราคาด้วยกัน ให้ผู้มีอำนาจพิจารณายกเลิกการประกวดราคานั้น”

ข้อ ๗. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕๓ กำหนดว่า “หลังจากการประกวดราคาแล้ว แต่ยังไม่ได้ทำสัญญาหรือตกลงซื้อ หรือจ้างกับผู้เสนอราคารายใด ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ เป็นเหตุให้ต้องเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในรายละเอียดหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคา ทำให้เกิดการได้เปรียบระหว่างผู้เข้าเสนอราคาด้วยกัน ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณายกเลิกการประกวดราคานั้น”

ข้อ ๘. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๗ บัญญัติว่า “การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน หมายถึง การปฏิบัติราชการที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความผาสุกและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสงบและปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ”

มาตรา ๘ บัญญัติว่า “ในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ส่วนราชการจะต้องดำเนินการโดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริการจากรัฐ และจะต้องมีแนวทางการบริหารราชการดังต่อไปนี้ ...

๗๐ ๕๓๓๓

(๒) การปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการต้องเป็นไปโดย ซื่อสัตย์ สุจริต สามารถตรวจสอบได้ และมุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น

(๓) ก่อนเริ่มดำเนินการส่วนราชการต้องจัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ผลดีและผลเสียโดยครบถ้วนทุกด้าน กำหนดขั้นตอนการดำเนินการที่โปร่งใส มีกลไกตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน...”

มาตรา ๒๓ บัญญัติว่า “ในการจัดซื้อจัดจ้างให้ส่วนราชการดำเนินการโดยเปิดเผย และเที่ยงธรรม โดยพิจารณาถึงประโยชน์และผลเสียทางสังคม ภารกิจต่อประชาชน คุณภาพ วัสดุประสงค์ที่จะใช้ ราคา และประโยชน์ระยะยาวของส่วนราชการที่จะได้รับประกอบกัน...”

ข้อ ๘. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๖ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายรักษาประโยชน์ส่วนรวม ยึดหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในค่านิยมหลัก ดังนี้ ... (๓) มีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ (๔) ยึดถือประโยชน์ของประชาชนเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน (๕) ยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย...”

ข้อ ๑๒ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องมีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อประเทศชาติ และต้องถือเอาประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด

ข้อ ๑๔ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องไม่ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้สถานะ หรือตำแหน่งการเป็นข้าราชการการเมืองไปแสวงหาประโยชน์ที่ไม่ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็ประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๖ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องไม่ยินยอมให้คู่สมรส ญาติสนิท บุคคลในครอบครัว หรือผู้ใกล้ชิด ก้าวก้าวหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของตนหรือของผู้อื่น และต้องไม่ยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนโดยมิชอบ

ข้อ ๒๑ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องเปิดเผยข้อมูลการทุจริต การใช้อำนาจในทางที่ผิด การฉ้อฉล หลอกลวง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้ราชการเสียหายต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๒๓ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องปฏิบัติต่อองค์กรธุรกิจ ที่ติดต่อทำธุรกิจกับหน่วยงานของรัฐตามระเบียบและขั้นตอนอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

Joe S. Mui

ข้อพิจารณา

ข้อ ๑. ในการพิจารณาอนุมัติกรอบวงเงินค่าก่อสร้างงานโยธา ตามสัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และสัญญาที่ ๖ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท นั้น เป็นการอนุมัติโดยรวมภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่ายไว้ด้วย โดยเป็นการคำนวณกรอบวงเงินโดยที่ยังมิได้มีการถอดแบบค่าก่อสร้างโดยละเอียด ดังนั้น เมื่อในปี ๒๕๕๑ ราคาวัสดุมีการปรับสูงขึ้น จึงได้มีการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอปรับวงเงินค่าก่อสร้าง โดยใช้หลักการปรับราคาตามสัญญาแบบปรับราคาได้ (ค่า K) มาปรับเพิ่มค่าก่อสร้าง คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ เห็นชอบขยายกรอบวงเงินลงทุนจาก ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท เป็น ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท แต่ก็ยังคงรวมภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่ายไว้ในกรอบวงเงินดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากขณะที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบกรอบวงเงินทั้งสองครั้งนั้น ยังไม่ทราบแหล่งเงินกู้ที่แน่นอนว่าจะกู้ในประเทศหรือกู้จากแหล่งเงินกู้ต่างประเทศ จึงต้องกำหนดในส่วนของภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ด้วย เพราะหากเป็นแหล่งเงินกู้ต่างประเทศจะไม่มีกรคิดภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ ส่วนวงเงินสำรองจ่ายหรือค่าเผื่อเหลือเผื่อขาดนั้น ที่ต้องกำหนดไว้จำนวนมากเพื่อให้ รฟม. สำรองจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างไปก่อนในแต่ละงวด แล้วจึงเบิกชดเชยคืนจากแหล่งเงินกู้ เนื่องจากขณะนั้นการกำหนดค่าวงงานยังไม่มีการถอดแบบโดยละเอียด แต่ในการเสนอประมูลราคาตามสัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และที่ ๖ เป็นราคางานที่คิดจากการถอดแบบรายการก่อสร้างโดยละเอียดโดยมีที่ปรึกษาที่ รฟม. จ้างมาตรวจสอบอย่างเข้มงวด การที่คณะกรรมการประกวดราคา คณะกรรมการ รฟม. กระทรวงคมนาคม และคณะรัฐมนตรี เห็นชอบกับผลการประกวดราคาสัญญาที่ ๑ – ๓ และเห็นชอบกับการปรับกรอบวงเงินของสัญญาที่ ๖ เมื่อคราวประชุมคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ นั้น มีข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่แตกต่างจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ และการมีมติเห็นชอบดังกล่าว มีลักษณะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้ชนะการประมูลอย่างชัดแจ้ง ดังนี้

๑.๑ โดยที่การตั้งงบประมาณตามมติคณะรัฐมนตรีทั้ง ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ และ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ ยังไม่ทราบแหล่งเงินกู้แน่นอน จึงกำหนดกรอบวงเงินเป็นค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม (๗%) ไว้ในกรอบวงเงินค่าก่อสร้างด้วย แต่ในการจัดให้มีการประกวดราคานั้น รฟม. ได้จัดทำเอกสารประกวดราคาเพื่อให้ผู้สนใจเข้าประมูล ได้เข้าประมูลภายใต้กรอบการแข่งขันประมูลแบบนานาชาติ (International Competitive Bidding : ICB) โดยระบุแหล่งเงินกู้ไว้ในเอกสารประกวดราคา คือ ธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (Japan Bank for International Cooperation : JBIC) ต่อมาเปลี่ยนเป็น JICA ซึ่งสอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๔ วรรคสอง (๕) และข้อบังคับการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๕ วรรคสอง (๕) ที่กำหนดให้การประกวดราคานานาชาติ นั้น ต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับแหล่งเงินกู้ด้วย ซึ่งหลักการหรือแนวทางการเบิกจ่ายค่าจ้างก่อสร้างในโครงการ สัญญาเงินกู้ต่างประเทศจะ

Joe Munn

ไม่มีการเบิกจ่ายค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนั้น ในการเสนอราคาจึงต้องเสนอให้อยู่ภายใต้กรอบวงเงิน ค่างานตรง (Direct Cost) ตามที่คณะกรรมการได้อนุมัติกรอบวงเงินไว้เท่านั้น ส่วนเงินสำรองจ่าย หรือค่าเผื่อเหลือเผื่อขาด (Provisional Sum) นั้น ที่ต้องกำหนดไว้เพื่อให้ รฟม. ซึ่งเป็นหน่วยงาน เจ้าของโครงการสำหรับจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างกรณีที่มียางเพิ่มในระหว่างสัญญา หรือจ่ายสำรองค่าจ้าง ตามงวดงานให้แก่ผู้รับจ้างไปก่อนในระหว่างรอเบิกจากผู้ให้กู้ เมื่อจ่ายแล้วสามารถเบิกชดเชยคืน จากผู้ให้กู้ได้ ดังนั้น เงินสำรองจ่ายจึงเป็นเงินที่กำหนดไว้ให้แก่ รฟม. มิให้นำไปจ่ายรวมในค่างาน ด้วย สำหรับเหตุผลในการขอขยายกรอบวงเงินของโครงการที่เสนอต่อคณะกรรมการเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ นั้น ปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาด้วยแล้ว (เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๒)

๑.๒ ในการเสนอคณะกรรมการเพื่อมีมติขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างทั้ง ๔ สัญญา เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ นั้น เป็นการคำนวณราคาค่าก่อสร้าง โดยคำนวณการปรับราคา ในช่วงการก่อสร้างไว้ด้วยแล้ว แต่ในการประกวดราคาาระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ รฟม. กลับ อ้างว่าราคาวัสดุก่อสร้างได้ปรับตัวสูงขึ้นอย่างมาก รฟม. จึงได้สั่งการให้ผู้ยื่นเสนอราคาจัดทำ ข้อเสนอ โดยไม่ต้องเสนอวงเงินสำหรับการปรับราคาในช่วงก่อสร้างตามที่กำหนดไว้ในเอกสาร ประกวดราคาตามด้วย จึงเป็นต้นเหตุและช่องทางให้ผู้เสนอราคาได้เสนอราคาสูงกว่าค่างานตรง ตามที่คณะกรรมการได้อนุมัติไว้มาก แต่ รฟม. พยายามที่จะให้ราคาที่ได้ประมาณการไว้เพิ่มขึ้น ใกล้เคียงกับราคาของผู้เสนอราคาได้เสนอมารวมถึงบริษัทที่ปรึกษาคำนวณปรับเพิ่มราคาใหม่ถึง ๒ ครั้ง คือ เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑ และเมื่อ ๒๘ วันก่อนเปิดซองราคาของแต่ละสัญญา เพื่อให้ ราคาของบริษัทที่ปรึกษาใกล้เคียงกับราคาที่เหมาะสมการ รฟม. ได้เจรจาตกลงกับผู้เสนอราคา จึง เป็นการตกลงราคาที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของต้นทุนค่าก่อสร้างที่แท้จริง แต่อิงราคาของผู้ชนะ การประมูลเป็นเกณฑ์ แล้วจึงหาเหตุผลไปสนับสนุนราคาดังกล่าวจนถึงขั้นนำวงเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่ายไปรวมให้กับค่างานตามสัญญาทั้งหมด ทั้งที่ตามข้อบังคับของการรถไฟฟ้า ขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ข้อ ๓๔ กำหนดไว้ว่า หลังจากประกวดราคาแล้วแต่ยังไม่ได้ทำ สัญญา หรือตกลงซื้อ หรือจ้าง กับผู้เสนอราคารายใด ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ รฟม. เป็น เหตุให้ต้องเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในรายละเอียดหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวด ราคา ซึ่งทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้เสนอราคาด้วยกัน ให้ผู้มีอำนาจพิจารณายกเลิก การประกวดราคาได้ ดังนั้น เมื่อผู้เสนอราคาได้เสนอมารวมถึงบริษัทที่ปรึกษาคำนวณปรับเพิ่มราคาใหม่ถึง ๒ ครั้ง แต่ในชั้นพิจารณาต่อรองราคา และการพิจารณาของคณะกรรมการ รฟม. ก็ยังปรากฏว่า ค่างาน ยังคงสูงกว่าราคาที่เหมาะสมการได้ออกมาแทนที่ รฟม. จะยกเลิกการประกวดราคาแต่กลับ เปลี่ยนแปลงสาระสำคัญ โดยการนำวงเงินในส่วนวงเงินภาษีมูลค่าเพิ่มและวงเงินสำรองจ่าย รวมถึง เงินที่ได้จากการปรับลดของสัญญาที่ ๓ และสัญญาที่ ๖ บวกเข้าไปในสัญญาที่ ๑ และ ๒ ด้วย ซึ่ง เงื่อนไขเหล่านี้ก็เกิดขึ้นภายหลังจากที่มีการประมูลแล้ว และผู้ซึ่งเสนอราคาอื่นไม่มีโอกาสได้รับ ทราบ จึงทำให้ผู้เสนอราคาด้วยกันเสียเปรียบ และการอนุมัติหรือเห็นชอบกับผลการประกวดราคา

Joe Duma

ของ รฟม. ที่ผิดไปจากหลักการของกรอบวงเงินที่คณะกรรมการรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้ ที่ได้แยกค่าจ้าง ค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่าย ไว้ชัดเจน จึงเป็นการดำเนินการที่มีลักษณะเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ชนะการประกวดราคาสัญญาที่ ๑ และที่ ๒ โดยแจ้งชัด จึงเป็นการกระทำเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคาสัญญาที่ ๑ และที่ ๒ มีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันมิให้ผู้เสนอราคารายอื่นมีโอกาสแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้ เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคาสัญญาที่ ๑ และ ๒ ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ กรณีจึงถือได้ว่า คณะกรรมการประกวดราคา และคณะกรรมการ รฟม. ได้กระทำการอันน่าจะเป็นความผิดตาม มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๒. โดยที่มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มีอำนาจหน้าที่กำกับ โดยทั่วไปซึ่งกิจการของ รฟม. เพื่อการนี้จะสั่งให้คณะกรรมการ ผู้ว่าการ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล หรือมติของรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติไปตามนโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะกรรมการ และสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของ รฟม. ได้

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า รฟม. ได้ทำหนังสือ ค่วนที่สุด ถึงกระทรวงคมนาคม เมื่อวันที่ ๔ และ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ เสนอผลของการประกวดราคาของสัญญาที่ ๑ - ๓ นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กลับมิได้พิจารณารายละเอียดและสาระสำคัญ และยับยั้งการกระทำของคณะกรรมการ รฟม. ที่มีได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของรัฐมนตรี เรื่องกรอบวงเงินค่าก่อสร้าง แต่กลับเร่งส่งเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการ โดยทำหนังสือค่วนที่สุด ที่ คค (ปคร) ๐๘๐๕/๒๐๘ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ เพื่อขอให้นำเรื่องการขอความเห็นชอบผลการประกวดราคาของสัญญาที่ ๑ - ๓ และการพิจารณาปรับกรอบวงเงินค่าจ้างโยธาของสัญญาที่ ๖ เข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการ ทั้งที่ นายโสภณ ชาร์มย์ ย่อมรู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่า ควรรู้ว่าการเสนอราคาครั้งนั้น มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพราะมติของรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ กำหนดไว้ชัดเจนว่า กรอบวงเงินจำนวน ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท นั้น แยกเป็นค่าจ้างจำนวน ๒๘,๗๒๔ ล้านบาท เงินสำรองจ่าย ๓,๘๗๒ ล้านบาท และภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒,๓๕๙ ล้านบาท แต่กลับละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกการกระทำของคณะกรรมการ ประกวดราคา และคณะกรรมการ รฟม. ที่ได้นำวงเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองไปรวมในค่าจ้างให้กับผู้ชนะการประมูล กรณีจึงถือว่า นายโสภณ ชาร์มย์ ได้กระทำการอันเป็นความผิดตาม มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ และเมื่อนายโสภณ ชาร์มย์ มีตำแหน่งเป็นรัฐมนตรี มีอำนาจกำกับ โดยทั่วไปซึ่งการ

De Smit

บริหารราชการแผ่นดินในกระทรวงคมนาคม ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่ง รฟม.เป็นหน่วยงานของรัฐในสังกัดกระทรวงคมนาคม โดยตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้อำนาจหน้าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในการกำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ รฟม. และมีอำนาจยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล และมติคณะรัฐมนตรีได้ แต่นายโสภณ ชาร์มย์ กลับละเว้นไม่ดำเนินการเป็นเหตุให้รัฐ และ รฟม. ต้องสูญเสียเงินไปจำนวนถึง ๕,๘๘๖ ล้านบาท โดยนอกจากจะไม่ดำเนินการยับยั้งหรือสั่งยกเลิกการกระทำดังกล่าวแล้ว นายโสภณ ชาร์มย์ กลับเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการ รฟม. ในผลการประกวดราคาดังกล่าว ทั้งนี้ เนื่องจากมีมูลเหตุจูงใจเพื่อให้ผู้เสนอราคาสัญญาที่ ๑ - ๓ ได้ประโยชน์ที่สมควรได้ โดยชอบด้วยกฎหมายจากวงเงินที่กำหนดไว้ในสัญญาที่ ๑ - ๓ นั้น กรณีจึงถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๖

นอกจากนี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของ JICA ห้ามมิให้มีการเปิดเผยผลการประกวดราคาจนกว่า JICA จะได้ให้ความเห็นชอบแล้ว และการจะนำเรื่องผลการประกวดราคาเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบนั้น ต้องผ่านการรับรองจาก JICA ก่อน แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า JICA ได้ให้ความเห็นชอบแล้วเฉพาะสัญญาที่ ๑ เท่านั้น แต่สัญญาที่ ๒ และที่ ๓ รฟม. เพิ่งจะนำส่งเอกสารเบื้องต้นให้ JICA และกำลังจะส่งรายละเอียดเพิ่มเติมไปให้ตามขั้นตอนที่ JICA กำหนดไว้ ดังนั้น ในกรณีที่กระทรวงคมนาคมจะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบจะเสนอได้เฉพาะตามสัญญาที่ ๑ เท่านั้น ส่วนสัญญาที่ ๒ และที่ ๓ ต้องรอให้ JICA ตอบกลับมาก่อนจึงจะเสนอเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้ แต่นายโสภณ ชาร์มย์ กลับเร่งนำเสนอผลการประกวดราคาของสัญญาที่ ๒ และที่ ๓ ให้คณะรัฐมนตรีเห็นชอบไปในคราวเดียวกับสัญญาที่ ๑ ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักการประมวลนานาชาติภายใต้กรอบของ JICA

ข้อเท็จจริงยังปรากฏต่อไปว่า นายโสภณ ชาร์มย์ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคภูมิใจไทยอยู่ด้วย โดยที่หัวหน้าพรรคภูมิใจไทย คือ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ซึ่งนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เป็นผู้เริ่มก่อตั้งบริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ชนะการประมูลสัญญาที่ ๒ แม้ในปัจจุบันนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล จะไม่มีตำแหน่งในบริษัทดังกล่าว โดยได้ลาออกจากตำแหน่งกรรมการที่ปรึกษา และตำแหน่งอื่นใดในบริษัท เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑ แต่ในระหว่างการประมูลราคาโครงการดังกล่าว นางทัศนีย์ ชาญวีรกูล ภริยาของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ก็ยังคงดำรงตำแหน่งเป็นประธานกรรมการของบริษัทอยู่ โดยเพิ่งยื่นหนังสือลาออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แต่เมื่อนางทัศนีย์ จะลาออกจากตำแหน่งแล้วก็ตาม ข้อเท็จจริงก็ยังคงปรากฏว่า บริษัท ซีโน-ไทยฯ มีกลุ่มเครือข่ายของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ถือหุ้นและเป็นกรรมการของบริษัทอยู่ดังนี้

Joe Smit

๑. นางสนองนุช ชาญวีรกุล ภริยาของนายอนุทิน ชาญวีรกุล จำนวน ๑๘๘,๔๕,๒๘๐ หุ้น (ถือว่านายอนุทิน มีส่วนเป็นเจ้าของอยู่ด้วยในฐานะสามี) (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๑,๖๘๒)

๒. นายอนุทิน ชาญวีรกุล บุตรของนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล จำนวน ๕๕,๖๕๐,๑๐๐ หุ้น (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๘๘๘ และ ๙,๑๓๖)

๓. นายมาศถวิล ชาญวีรกุล บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล จำนวน ๑๘,๘๐๐,๐๐๐ หุ้น (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๙,๑๓๘)

๔. นางสาวอนิรัตน์ ชาญวีรกุล (ปัจจุบันเปลี่ยนนามสกุลเป็น นิติสารโจน์) บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล จำนวน ๑๘,๘๐๐,๐๐๐ หุ้น

๕. บริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน) จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ซึ่งบริษัทนี้มีนายอนุทิน ชาญวีรกุล เป็นประธานกรรมการ และนายมาศถวิล ชาญวีรกุล เป็นกรรมการผู้จัดการ ทั้งสองคนเป็นบุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล โดยนายอนุทิน ชาญวีรกุล เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทนี้ จำนวน ๒๕,๓๖๐,๖๐๐ หุ้น นางอนิรัตน์ นิติสารโจน์ ถือหุ้นจำนวน ๑๐,๒๐๐,๒๐๐ หุ้น

กรรมการของบริษัท ซีโน-ไทย อินจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ที่เป็นเครือญาติของนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล มี

(๑) นายมาศถวิล ชาญวีรกุล บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล

(๒) นางอนิรัตน์ นิติสารโจน์ (สกุลเดิม ชาญวีรกุล) บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล

(๓) นางสนองนุช ชาญวีรกุล ภริยาของนายอนุทิน ชาญวีรกุล

รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือรับรองและบัญชีผู้ถือหุ้น เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๗

โดยเฉพาะนายอนุทิน ชาญวีรกุล บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล นั้น มีความสนิทสนมกับบุคคลในพรรคภูมิใจไทยหลายคน ซึ่งรวมถึงนายโสภณ ชาร์มย์ ด้วย โดยนายอนุทิน ได้เข้าร่วมงานกับพรรคหลายครั้ง ดังนั้น พฤติการณ์ของนายโสภณ ชาร์มย์ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ที่กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายดังกล่าว จึงมีมูลเหตุจูงใจเพื่อช่วยเหลือบริษัท ซีโน-ไทย อินจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ให้ได้เป็นคู่สัญญากับ รฟม. ด้วย

ข้อ ๓. โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๑ บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน และในมาตรา ๑๗๘ บัญญัติให้การบริหารราชการแผ่นดิน รัฐมนตรีต้องดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบายที่ได้แถลงไว้ตามมาตรา ๑๗๖ และต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร ในหน้าที่ของตน รวมทั้งต้องรับผิดชอบร่วมกันต่อรัฐสภา ในนโยบายทั่วไปของคณะรัฐมนตรี และในการถวายสัตย์ ปฏิญาณตนก่อนรับหน้าที่รัฐมนตรี ทุกคนก็ได้ให้คำปฏิญาณตนว่า จะปฏิบัติหน้าที่

De Jure

ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน และตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓/๑ บัญญัติให้การบริหารราชการแผ่นดินต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ ซึ่งในการบริหารกิจการบ้านเมือง ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามที่กำหนดไว้ใน พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยตามมาตรา ๗ ของพระราชกฤษฎีกาบัญญัติว่า การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน หมายถึงการปฏิบัติราชการที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความผาสุก และความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสมบูรณ์ และความปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ และมาตรา ๘ บัญญัติว่า ในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ส่วนราชการต้องดำเนินการโดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับบริการจากรัฐ และจะต้องมีแนวทางการบริหารราชการเป็นไปโดยซื่อสัตย์สุจริต สามารถตรวจสอบได้ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการที่โปร่งใส มีกลไกตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน โดยเฉพาะ มาตรา ๒๓ ได้บัญญัติว่า ในการจัดซื้อจัดจ้าง ให้ส่วนราชการดำเนินการโดยเปิดเผย และเที่ยงธรรม โดยพิจารณาถึงประโยชน์และผลเสียหายสังคม ภาระต่อประชาชน คุณภาพ วัตถุประสงค์ที่จะใช้ ราคา และประโยชน์ระยะยาวของส่วนราชการที่จะได้รับประกอบด้วย

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภายหลังเมื่อกระทรวงคมนาคมได้เสนอเรื่องขอความเห็นชอบผลการประกวดราคาสัญญาที่ ๑ - ๓ และการปรับกรอบวงเงินของสัญญาที่ ๖ เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีแล้ว ซึ่งวาระดังกล่าวเป็นวาระเพื่อพิจารณาตามวาระปกติ มิใช่วาระจร รัฐมนตรีทุกคนจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะโครงการดังกล่าวเป็นโครงการขนาดใหญ่ มีวงเงินสูง จึงต้องกระทำการเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการ โดยต้องตรวจสอบและพิจารณา วาระดังกล่าวโดยละเอียด ซึ่งหากได้พิจารณาแล้ว ย่อมเห็นข้อเท็จจริงเป็นที่ชัดเจนว่า การกำหนดวงเงินค่าก่อสร้างในชั้นของคณะกรรมการประกวดราคา และคณะกรรมการ รฟม. รวมถึงข้อเสนอดังกล่าวตามหนังสือของกระทรวงคมนาคม นั้น มีข้อผิดพลาดอย่างชัดเจนโดยสามารถนำมติคณะรัฐมนตรีเดิมที่ได้อนุมัติกรอบวงเงิน จำนวน ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท มาพิจารณาได้ว่า ได้แยกกรอบวงเงินไว้ชัดเจนว่าเป็นค่างานตรง (Direct Cost) จำนวน ๒๕,๗๒๔ ล้านบาท เงินสำรองจ่าย ๓,๕๗๒ ล้านบาท และภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒,๓๕๙ ล้านบาท แต่ในการนำเสนอของกระทรวงคมนาคมได้นำวงเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่ายไปรวมในค่างานให้แก่ผู้เสนอราคาทั้งหมดคงเหลือไว้เพียง ๔๓๕ ล้านบาท เท่านั้น นอกจากนี้ยังเห็นความผิดปกติของการให้เหตุผลที่ขัดแย้งกันของข้ออ้างในการนำวงเงินสำรองจ่าย และภาษีมูลค่าเพิ่มไปใช้ โดยอ้างว่าค่าวัสดุมีราคาเพิ่มสูงขึ้นมาก แต่ขณะที่ขอลดกรอบวงเงินของสัญญาที่ ๖ (ยังไม่ได้ประมูล) กลับอ้างว่าค่าวัสดุมีราคาลดลง ซึ่งข้ออ้างทั้งปวงดังกล่าว ก็เพื่อนำวงเงินไปเพิ่มให้กับสัญญาที่ ๑ และที่ ๒ เป็นหลัก ซึ่งนายอภิสิทธิ์

Jaedum

เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีก็ทราบคืออยู่แล้วว่า คู่สัญญาที่ ๒ คือ บริษัทชิน-ไทย อินจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) นั้น มีความเกี่ยวข้องอยู่กับนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล และบุตรของ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ซึ่งมีตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และเป็นหัวหน้า พรรคภูมิใจไทย ซึ่งนายโสภณ ชาร์มย์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สังกัดพรรคภูมิใจไทย ด้วย จึงต้องมีความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะลักษณะของการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ย่อมทำให้เกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ทาง ธุรกิจของบริษัทเอกชน กับประโยชน์ของทางราชการได้ แต่รัฐมนตรีในคณะรัฐมนตรีทุกคน กลับ เพิกเฉย มิได้รักษาประโยชน์ของทางราชการ แต่กลับร่วมกันมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เห็นชอบในผลการประกวดราคานั้น และเห็นชอบกับการปรับกรอบวงเงินของ สัญญาที่ ๖ ทำให้สัญญาที่ ๖ เหลือกรอบวงเงินที่จะดำเนินการน้อย หากไม่มีผู้เสนอราคาในวงเงิน ดังกล่าว ก็ย่อมเป็นภาระของรัฐที่ต้องปรับเพิ่มวงเงินของสัญญาที่ ๖ ต่อไปอีก นอกจากนี้ รัฐมนตรี ในคณะรัฐมนตรีทุกคนย่อมทราบขั้นตอนการประกวดราคานานาชาติภายใต้กรอบและเงื่อนไขของ JICA ดี กล่าวคือ กรณีที่จะนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบ นั้น การประกวดราคา ดังกล่าวต้องผ่านความเห็นชอบของ JICA ก่อน แต่ข้อเท็จจริงมีเพียงสัญญาที่ ๑ เท่านั้น ที่ JICA ให้ความเห็นชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จึงไม่อาจนำผลการประกวดราคาสัญญาที่ ๒ และ ที่ ๓ เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบได้

โดยที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นข้าราชการการเมือง ต้องปฏิบัติหน้าที่และดำรงตนภายใต้กรอบมาตรฐานทาง จริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗๕ ซึ่งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งออกตามความในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว ข้อ ๖ (๓) (๔) และ (๕) กำหนดให้ ข้าราชการการเมืองต้องยึดมั่นในค่านิยมหลัก ในเรื่องความซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบยึดถือ ประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ยืนหยัดทำ ในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย ข้อ ๑๒ กำหนดให้ข้าราชการการเมืองต้องมี อุดมการณ์ในการทำงานเพื่อประเทศชาติ และต้องถือเอาผลประโยชน์ของประเทศชาติและ ประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด ข้อ ๑๔ กำหนดว่า ต้องไม่ใช่ หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ สถานะ หรือ ตำแหน่งการเป็นข้าราชการการเมืองไปแสวงหาประโยชน์ที่ไม่ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ข้อ ๑๖ กำหนดว่า ต้องไม่ยินยอมให้คู่สมรส ญาติสนิท บุคคลใน ครอบครัว หรือผู้ใกล้ชิด ก้าวกายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของตนหรือของผู้อื่น และต้องไม่ ยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนโดยมิชอบ ข้อ ๒๑ กำหนดว่า ต้องเปิดเผยข้อมูลการ ทูจริต การใช้อำนาจในทางที่ผิด กลล้อนลต หลอกลวง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้ราชการ

Jae Stuu

เสียหายต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และ ข้อ ๒๓ กำหนดว่า ต้องปฏิบัติต่อองค์กรธุรกิจที่ติดต่อทำธุรกิจกับหน่วยงานของรัฐตามระเบียบ และขั้นตอน อย่างเท่าเทียมโดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อเท็จจริงตามที่ได้กราบเรียนมาข้างต้น ได้แสดงให้เห็น พฤติการณ์ของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าวมาข้างต้นอย่างร้ายแรง กล่าวคือ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาล และ นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในฐานะที่รับผิดชอบกิจการของ รฟม. ได้รู้ว่ามีกรกระทำในการประกวดราคาที่ไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี และเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และ รฟม. แต่กลับมิได้ปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติ แต่กลับให้มีการดำเนินการในลักษณะประโยชน์ทับซ้อน และการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในโครงการก่อสร้างของสัญญาที่ ๑ - ๓ โดยเฉพาะกับสัญญาที่ ๒ นั้น ย่อมรู้ถือว่าผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ของบริษัท และกรรมการของบริษัทที่ชนะการประกวดราคาเป็นญาติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นหัวหน้าพรรคภูมิใจไทย ที่ตนเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดของพรรคอยู่ด้วย กลับยินยอมให้บุคคลใกล้ชิดของหัวหน้าพรรคที่ตนสังกัด ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทดังกล่าวแสวงหาประโยชน์โดยทางอ้อมในการเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ อันทำให้บริษัทดังกล่าวได้เปรียบในการแข่งขันเสนอประกวดราคาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และได้ประโยชน์ที่ไม่ควรได้จากกรณีที่คณะกรรมการประกวดราคา และ คณะกรรมการ รฟม. นำวงเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่าย และเงินที่ได้จากการปรับลดของสัญญาอื่นเข้าไปรวมในค่าก่อสร้างของสัญญาที่ ๒ โดยมีได้ใช้อำนาจตามกฎหมายที่จะระงับยับยั้งการกระทำดังกล่าว เพื่อรักษาประโยชน์ของชาติ กรณีจึงถือได้ว่าการกระทำของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงอีกส่วนหนึ่งด้วย

เรื่องที่ ๒ กรณีกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในฐานะประธานคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำให้ข้าราชการตำรวจ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับความเสียหาย

ด้วยข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ได้กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๖ (๒) ประกอบ มาตรา ๒๖๘ ซึ่งทำให้ความเป็นรัฐมนตรีของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี สิ้นสุดลงตาม มาตรา ๑๘๒ (๗) โดยมีข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำดังนี้

The Mue

ข้อ ๑. ในการสืบสวนสอบสวนคดีลอบยิงนายสนธิ ลิ้มทองกุล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ได้เข้าไปกำกับติดตามคดีอย่างใกล้ชิด และได้สั่งการให้ พลตำรวจเอก ธานี สมบูรณ์ทรัพย์ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งทำหน้าที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนในคดีดังกล่าว เข้ารายงานความคืบหน้าของคดีเป็นระยะ ต่อเนื่องมา ซึ่งจากการรับฟังรายงานคดีดังกล่าว นายอภิสิทธิ์ ได้รับทราบว่าการดำเนินคดีมีอุปสรรคหรือ “เจอตอ” ซึ่งต่อมาเป็นที่เข้าใจว่า ต่อมาดังกล่าว หมายถึง พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ดังนั้น นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จึงพยายามหาทางที่จะไม่ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติอยู่ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในที่สุดจึงมีข้อสรุปว่า ให้ พลตำรวจเอก พัชรวาท เดินทางไปราชการยังประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนในระหว่างวันที่ ๕ ถึง ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ โดยทำในรูปของการลาไปราชการ ซึ่งนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้อนุมัติทำหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ดช ๐๐๐๓.๒๓/๔๕๕๒ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เดินทางไปราชการตามที่เสนอ ทั้งนี้ ข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มิได้เป็นอุปสรรคต่อคดีแต่อย่างใด

หลังจากเห็นชอบให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเดินทางไปราชการต่างประเทศดังกล่าวแล้ว นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้ใช้อำนาจในฐานะนายกรัฐมนตรี แต่งตั้งให้ พลตำรวจเอก วิเชียร พงษ์โพธิ์ศรี ที่ปรึกษา (สบ.๑๐) เป็นผู้รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตามกำหนดเวลาที่อนุมัติให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลา ในระหว่างที่ พลตำรวจเอก วิเชียร ทำหน้าที่รักษาราชการผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ที่ได้รับมอบหมายให้กำกับ ดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้พยายามที่จะให้มีการปรับเปลี่ยนโผแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับนายพลตำรวจ ๑๕๒ ตำแหน่ง เพื่อรองรับโครงสร้างใหม่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจแล้ว โดยนายสุเทพ ได้นำเรื่องดังกล่าวเข้าที่ประชุมคณะกรรมการข้าราชการตำรวจด้วย แต่ปรากฏว่าที่ประชุมเสียงส่วนใหญ่ไม่เห็นชอบให้มีการรื้อหรือปรับเปลี่ยนโผ ขณะเดียวกัน พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ ก็ได้เดินทางกลับจากราชการต่างประเทศก่อนกำหนด และได้เข้าปฏิบัติราชการในตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ โดยทำบันทึกข้อความ ที่ ดช ๐๐๐๑ (สบ)/๓๓๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ แจ้งการกลับมาปฏิบัติราชการตามปกติให้ส่วนราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบและรายงานให้นายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) ทราบแล้ว จึงทำให้อำนาจหน้าที่ของ พลตำรวจเอก วิเชียร ในฐานะรักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติต้องสิ้นสุดลงนับแต่วันนั้น

ข้อ ๒. เมื่อความพยายามที่จะปรับเปลี่ยนโผแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับนายพลตำรวจ จำนวน ๑๕๒ ตำแหน่ง ไม่ประสบความสำเร็จ แต่ยังมีตำแหน่งข้าราชการ

one stuu

ตำรวจที่จะต้องมีการแต่งตั้งโยกย้ายในระดับรองผู้บังคับการลงมาอีก เพื่อรองรับ โครงสร้างใหม่ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ ที่ต้องการให้ พลตำรวจเอก วิเชียร เป็นผู้รักษาราชการผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่ในเรื่องการ แต่งตั้งโยกย้ายดังกล่าว ดังนั้น นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ในฐานะกำกับดูแลสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ จึงมีคำสั่งให้ พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ เดินทางไปกำกับดูแลและติดตามผลการ ปฏิบัติงานในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ระหว่างวันที่ ๑๒ ถึง ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ต่อมา นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๘๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจรักษาราชการแทน โดยแต่งตั้งให้ พลตำรวจเอก วิเชียร พงษ์โพธิ์ศรี เป็นผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ โดยเหตุผลใน หนังสือระบุว่า “โดยที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีราชการสำคัญเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนคดี ต่าง ๆ อันสืบเนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ และการเตรียมความพร้อม สำหรับการประชุมสุดยอดอาเซียน โดยทั้งสองกรณีดังกล่าวเป็นเรื่องที่อาจส่งผลกระทบต่ออย่าง ร้ายแรงต่อความมั่นคงของประเทศ ความสงบเรียบร้อย และสวัสดิภาพของประชาชน ตลอดจน ความสัมพันธ์ ระหว่างราชอาณาจักรไทยและต่างประเทศ ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้มีบัญชาให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เดินทาง ไปกำกับดูแลและติดตามผลการปฏิบัติอย่างใกล้ชิดด้วยตนเองระหว่างวันที่ ๑๒ – ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คล่องตัวและมีประสิทธิภาพในช่วงเวลาที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไม่สามารถกลับมาปฏิบัติ ราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๗๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗

ต่อมานายสุเทพ เทือกสุบรรณ ในฐานะประธานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ได้มีหนังสือเชิญประชุม ก.ตร. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๒ ในวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๓.๐๐ น. โดยมีวาระสำคัญ วาระที่ ๓ เรื่องที่เสนอพิจารณา เรื่องที่ ๑ การดำเนินการเกี่ยวกับการ แต่งตั้งข้าราชการตำรวจเข้าสู่ที่ประชุม ก.ตร. ด้วย

ข้อ ๓. พฤติการณ์ของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ตามที่กล่าวมาในข้อ ๑ และ ๒ เป็นการกระทำที่น่าจะขัดต่อ รัฐธรรมนูญและกฎหมายดังนี้

๓.๑ การแต่งตั้งให้ พลตำรวจเอก วิเชียร พงษ์โพธิ์ศรี ซึ่งมีตำแหน่งเป็นที่ปรึกษา (สบ.๑๐) ให้เป็นผู้รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ นั้น ขัดต่อพระราชบัญญัติตำรวจ แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๗๒ เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวบัญญัติไว้ชัดเจนว่า “ในกรณีที่ ตำแหน่งข้าราชการตำรวจในส่วนราชการหรือหน่วยงานใดในสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่างลง หรือ

Je Ann

ผู้ดำรงตำแหน่งใดไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้ สั่งให้ข้าราชการตำรวจ ซึ่งเห็นสมควรรักษาราชการแทนในตำแหน่งนั้นได้

(๑) นายกรัฐมนตรี สำหรับตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ฯลฯ”

จะเห็นได้ว่ากรณีที่นายกรัฐมนตรีจะแต่งตั้งรักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้นั้น จะต้องเป็นกรณีที่ตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติว่างลง หรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไม่สามารถปฏิบัติราชการได้เท่านั้น ซึ่งคำว่า “ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้” ตามความหมายที่เคยปฏิบัติกันมา คือ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเดินทางไปต่างประเทศหรือป่วย ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ หรือมีเหตุอื่นใดอันมีลักษณะคล้ายคลึงกันเท่านั้น แต่กรณีการได้รับคำสั่งให้ไปกำกับดูแลการปฏิบัติราชการในพื้นที่ ๓ จังหวัด ชายแดนภาคใต้ นั้น เป็นการปฏิบัติหน้าที่ภายในประเทศ และลักษณะการปฏิบัติก็เป็นเพียง ไปกำกับ ดูแลการปฏิบัติหน้าที่ราชการเท่านั้น จึงมิใช่กรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไม่สามารถปฏิบัติราชการในตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้แต่อย่างใด จึงไม่เข้าเงื่อนไขที่จะแต่งตั้งรักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้

๓.๒ กรณีที่ไม่มีกรแต่งตั้งรักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มาตรา ๑๒ วรรคสอง ก็ได้บัญญัติรองรับไว้แล้วว่า ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรอง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ และมีผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งดังกล่าวให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเป็นผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งนั้น ถ้ามีผู้ดำรงตำแหน่งรอง หรือผู้ช่วยหลายคนให้ผู้มีอาวุโสตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. เป็นผู้รักษาราชการแทน ดังนั้น แม้ นายสุเทพ มีคำสั่งให้ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไปกำกับ ดูแลการปฏิบัติราชการใน ๓ จังหวัด ชายแดนภาคใต้ก็ตาม ก็ไม่มีความจำเป็นใดที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จะต้องแต่งตั้ง พลตำรวจเอก วิเชียร พจน์โพธิ์ศรี เป็นผู้รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

เหตุผลสำคัญที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ต้องรีบแต่งตั้งรักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ก็เพื่อไม่ต้องการให้รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่มีอาวุโสสูงสุด (พลตำรวจเอก เปรี้ยวพันธ์ คามาพงศ์) เป็นผู้รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติโดยตำแหน่ง ทั้งที่ พลตำรวจเอก วิเชียร พจน์โพธิ์ศรี มิได้อยู่ในสถานะที่จะเป็นผู้รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ตาม มาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้

๓.๓ เหตุผลในคำสั่งแต่งตั้งรักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่อ้างถึง เรื่องความสงบเรียบร้อย และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นั้น ไม่อาจรับฟังเป็นเหตุผลในการแต่งตั้งได้ เนื่องจากสถานการณ์ในภาคใต้ก็อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงอยู่แล้ว ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.

ae sumu

๒๕๔๘ คือ กองกำลังผสม ทหาร ตำรวจ พลเรือน และมีผู้บัญชาการสถานการณ์ในพื้นที่โดยเฉพาะ กองกำลังทหาร ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว และเหตุการณ์ความไม่สงบก็ไม่ใช่เพิ่งเกิดขึ้นที่ถือเป็นกรณีฉุกเฉินเร่งด่วน ที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จะต้องลงไปอยู่ปฏิบัติหน้าที่ประจำ แม้อยู่ในพื้นที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติก็สามารถสั่งราชการในฐานะผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติโดยผ่านหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ ส่วนกรณีที่จะมีการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนที่จังหวัดภูเก็ตนั้น ก็ไม่มีเหตุผลใดที่ต้องสั่งการให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไปปฏิบัติหน้าที่ โดยแต่งตั้งผู้ขึ้นรักษาราชการแทน เพราะข้อเท็จจริงพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้กับจังหวัดภูเก็ตอยู่ห่างไกลกัน และการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนที่ผ่านมาก็ไม่ปรากฏมีเหตุรุนแรงใด ๆ เกิดขึ้น ที่จะเป็นมูลเหตุให้ต้องดำเนินการดังกล่าว เหตุผลของการแต่งตั้งรักษาการผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงเป็นเหตุผลในด้านความต้องการทางการเมืองมากกว่า เหตุผลความจำเป็นตามที่ระบุในหนังสือแต่งตั้ง

ต่อมา นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ยังได้ร่วมกันปฏิบัติ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กระทำการแต่งตั้งรักษาการผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ปฏิบัติหน้าที่จนถึงปัจจุบัน โดยหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ ละเว้นการปฏิบัติในการที่จะต้องดำเนินการแต่งตั้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ลุล่วงเสร็จสิ้นตามกฎหมายดังกล่าวข้างต้น โดยไม่มีเหตุอันควรที่จะปฏิบัติ เพราะเป็นการที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย แต่บุคคลทั้งสองหาได้กระทำไม่ ทำให้ราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับความเสียหายอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันนี้ โดยจะเห็นได้จากเมื่อไม่มีผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงทำให้การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีความไม่เป็นธรรม และปรากฏเป็นข่าวว่ามีฝ่ายการเมืองเข้าไปแทรกแซง ก้าวก่าย และครอบงำ การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจหลายกองบัญชาการ ทำให้ขวัญกำลังใจของตำรวจลดทอนลงเป็นอย่างมาก ดังเช่นกรณีของ พลตำรวจเอก สมเพียร เอกสมญา ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการแต่งตั้งโยกย้ายที่ผ่านมา จนเป็นเหตุทำให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องสูญเสียข้าราชการตำรวจฝีมือดีที่มีความรู้ความสามารถตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการเพื่อประชาชนและประเทศชาติไปอย่างไม่มีสิ่งใดที่จะนำมาทดแทนกลับมาได้

ดังนั้น การกระทำของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล เป็นการบริหารราชการแผ่นดินที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบายที่ได้แถลงไว้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๖ การกระทำผิดข้างต้นทั้งหมดทำให้ประเทศชาติได้รับความเสียหาย

๒. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี

๑. กรณีมีพฤติการณ์จงใจปกปิดและแจ้งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนอันเป็นเท็จในขณะดำรงตำแหน่งทางการเมือง กล่าวคือ

Joe Sume

๑.๑ ในครั้งที่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โดยได้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่เข้ารับตำแหน่งหรือวันที่พ้นจากตำแหน่งไม่ตรงต่อความเป็นจริงในลักษณะปกปิด ซ่อนเร้น ในลักษณะแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ

๑.๒ ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินที่มีอยู่จริง โดยปกปิดทรัพย์สินให้อยู่ในการครอบครองของบุคคลอื่นในลักษณะตัวแทนถือกรรมสิทธิ์โดยทางอ้อม(นอมินี) เกี่ยวกับที่ดินหมู่ ๖ ตำบลแม่่น้ำ อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจากนิติกรรมการซื้อขายที่ดินนายสุเทพฯ ได้ให้นายแทน เพื่ออุทิศบรรณบุตรชายเป็นตัวแทนของนายสุเทพฯ กระทำการซื้อและถือครองที่ดินดังกล่าวแทนนายสุเทพฯ โดยนายสุเทพฯ ถือเป็นเจ้าของที่ดิน ที่ดินที่นายสุเทพฯ ให้นายแทน เพื่ออุทิศบรรณฯ ใช้ชื่อเป็นเจ้าของถือกรรมสิทธิ์แทน คือ โฉนดที่ดินเลขที่ ๒๘๑๐๘ เล่ม ๒๘๒ ระวัง ๔๘๒๘ II ๐๒๕๖ เลขที่ดิน ๓๕ ตำบลแม่่น้ำ อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื้อที่ ๖๒ ไร่ ๑ งาน ๕๗ ตารางวา

๒. กระทำผิดรัฐธรรมนูญและประมวลกฎหมายที่ดิน

พฤติกรรมการกระทำความผิด กล่าวคือ ที่ดินที่ปรากฏชื่อนายแทน เพื่ออุทิศบรรณบุตรชายเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ตามข้อ ๑.๒ เป็นที่ดินที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีสิทธิครอบครองและถือประโยชน์เอาเป็นของตนได้เพราะเป็นทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประเภท “ภูเขา” ที่นายสุเทพฯ ในฐานะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ (๑) และมาตรา ๘๕ เพื่อให้การดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติเป็นไปโดยไม่ถูกบุกรุกและทำลายโดยไม่ชอบ ซึ่งที่ดินกรณีที่ดินนายสุเทพฯ ให้นายแทน เพื่ออุทิศบรรณฯ ถือครองที่ดินแทนนั้น ตั้งอยู่บนยอดเขาสภาพที่ดินเป็นภูเขาเกือบทั้งแปลง การออกเอกสารสิทธิในที่ดินไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะออกเอกสารสิทธิในที่ดินในพื้นที่ส่วนใหญ่ที่ไม่มีกรอบครอบครองและทำประโยชน์จริง ส่วนที่ทำประโยชน์จริงเป็นส่วนน้อยอันเกิดจากการบุกรุกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขณะนี้นายแทนฯ ตัวแทนของนายสุเทพฯ ได้ดำเนินการจัดสรรแบ่งโอนที่ดินทั้งการให้แก่นางศรีสกุล พร้อมพันธุ์ ภรรยา นายสุเทพฯ และออกจำหน่ายขายแก่บุคคลภายนอก โดยมีการเข้าพัฒนาที่ดินเพื่อจัดสรรขายให้แก่บุคคลทั่วไปและชาวต่างชาติ ถือเป็นการบุกรุกที่สาธารณะมาเป็นประโยชน์ส่วนตัวตน เป็นการกระทำผิดตามรัฐธรรมนูญและประมวลกฎหมายที่ดิน

การกระทำของนายสุเทพฯ จึงถือได้ว่ามีพฤติการณ์จงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมาย จำเป็นต้องขอพื้นที่ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นภูเขาคืนจากนายสุเทพ เพื่ออุทิศบรรณ

๓. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ข้อเท็จจริง

ข้อ ๑. เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๐ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้ร่วมกับญาติและบุคคลอื่น จัดทะเบียนตั้งบริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด ทะเบียนเลขที่ ๓๑๔/๒๕๕๐ จากเดิมที่

Joe Muu

เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยมีวัตถุประสงค์ในการรับเหมางานก่อสร้างทั่วไป ต่อมาเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๖ บริษัทดังกล่าวได้จดทะเบียนแปรสภาพเป็นบริษัท มหาชน จำกัด โดยใช้ชื่อว่า บริษัท ซิโน-ไทย เอ็นจิเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) (Sino-Thai Engineering & Construction Public Company Limited : Tecon) โดยวัตถุประสงค์หลักยังคงอยู่ที่การรับเหมางานก่อสร้าง เช่น งานก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม งานก่อสร้างสาธารณูปโภค ซึ่งนอกจากรับเป็นคู่สัญญากับเอกชนในงานก่อสร้างต่าง ๆ แล้ว บริษัท ซิโน-ไทยฯ ได้เข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐในหลายโครงการ เช่น

- ทางพิเศษสายบางนา — อาจรังค์ (โครงการระบบทางด่วนขั้นที่ ๓ สายใต้ ตอนที่ ๑ S๑) ซึ่งการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เป็นผู้ว่าจ้าง
- ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง หมายเลข ๗ ตอน ๕ ซึ่งกรมทางหลวง เป็นผู้ว่าจ้าง
- ทางพิเศษเชื่อมทางเข้าท่าอากาศยานสุวรรณภูมิกับทางหลวงพิเศษบูรพาวิถี ซึ่งการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เป็นผู้ว่าจ้าง
- สะพานข้ามแยกถนนเอกชัย — บางบอน-บางขุนเทียน ซึ่งกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ว่าจ้าง เป็นต้น

ข้อ ๒. บริษัท ซิโน-ไทยฯ มีข้อมูลผู้ถือหุ้น จำนวนหุ้น และกรรมกรของบริษัทฯ ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ที่เป็นเครือญาติของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล มีดังนี้

ผู้ถือหุ้น จำนวนหุ้นทั้งหมดของบริษัท ซิโน-ไทยฯ ที่จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๑๘๖,๒๐๘,๖๑๘ หุ้น โดยการถือหุ้นส่วนใหญ่เป็นการถือหุ้นแบบไม่มีใบหุ้นประมาณ ๘๐.๔% (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๒) ส่วนหุ้นสามัญที่มีใบหุ้น มีเครือญาติของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ดังนี้

(๑) นางสนองนุช ชาญวีรกูล (ภริยาของนายอนุทิน ชาญวีรกูล บุตรชายนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล) ถือหุ้นจำนวน ๑๘๘,๘๔๕,๒๘๐ หุ้น คิดเป็น ๑๖.๐๐% (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๑,๖๕๒)

(๒) นายอนุทิน ชาญวีรกูล บุตรชายนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ถือหุ้นจำนวน ๕๕,๖๕๐,๑๐๐ หุ้น คิดเป็น ๔.๘๕% (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๘๘๘ และ ๗,๑๓๖)

(๓) บริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น คิดเป็น ๓.๓๗% (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๔๗๕๘) ซึ่งบริษัทนี้มีนายอนุทิน ชาญวีรกูล เป็นประธานกรรมการ และนายมาศถวิณ ชาญวีรกูล เป็นกรรมการผู้จัดการ ซึ่งบุคคลทั้งสองเป็นบุตรชายของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ส่วนผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทฯ มีนายอนุทิน ชาญวีรกูล ถือหุ้นจำนวน ๒๕,๓๖๐,๖๐๐ หุ้น คิดเป็น ๑๐.๑๔% และนางอนิลารัตน์ นิติสโรจน์ (สกุลเดิม ชาญวีรกูล) ถือหุ้นจำนวน ๑๐,๐๐๐,๒๐๐ หุ้น คิดเป็น ๔.๐๐%

(๔) นายมาศถวิณ ชาญวีรกูล บุตรชายนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ถือหุ้นจำนวน ๑๘,๘๐๐,๐๐๐ หุ้น คิดเป็น ๑.๖๗% (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๗,๑๑๘)

One 21111

(๕) นางสาวอนิรัตน์ ชาญวีรกุล บุตรสาวนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล ถือหุ้นจำนวน ๑๕,๘๐๐,๐๐๐ หุ้น

รายละเอียดการถือหุ้นของบุคคลดังกล่าว ปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑ ส่วนข้อมูลของบริษัท เอสทีพี แอนด์ ไซฯ ปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๒ คิดเป็น ๑.๖๗% (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๗,๑๑๕)

กรรมการของบริษัทฯ (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒)

มีจำนวนกรรมการทั้งสิ้น ๑๑ คน โดยมีเครือญาติของนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล เป็นกรรมการด้วย ดังนี้

- (๑) นายมาศถวิน ชาญวีรกุล บุตรชาย
- (๒) นางอนิรัตน์ นิตินาโรจน์ (สกุลเดิม ชาญวีรกุล) บุตรสาว
- (๓) นางสนองนุช ชาญวีรกุล (ภริยานายอนุทิน ชาญวีรกุล)

โดยกรรมการที่ลงนามผูกพันบริษัท นอกจากกรรมการผู้จัดการจะลงนามและประทับตราสำคัญของบริษัทแล้ว นายมาศถวิน ชาญวีรกุล และนางสนองนุช ชาญวีรกุล เป็นกรรมการที่มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัทได้ โดยนายมาศถวิน และนางสนองนุช ลงนามร่วมกันและประทับตราสำคัญของบริษัท หรือคนใดคนหนึ่งลงนามร่วมกับนายวรินทร์ ช้อนทอง และประทับตราสำคัญของบริษัท สำหรับนายชวรัตน์ ชาญวีรกุล ได้มีตำแหน่งเป็นกรรมการอยู่ในบริษัท ซีโน-ไทยฯ แต่ได้ลาออกเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑ หลังจากนั้นก็ไปรับตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ ปรากฏตามหนังสือลาออกจากการ กรรมการ เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๔ โดยในปี ๒๕๕๑ นั้น นางทัศนีย์ ชาญวีรกุล ภริยานายชวรัตน์ ชาญวีรกุล มีตำแหน่งในบริษัท ซีโน-ไทยฯ เป็นกรรมการ และประธานกรรมการ ปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๕ และเพิ่งลาออกจากการเป็นกรรมการเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๖

ข้อ ๓. เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ นายชวรัตน์ ชาญวีรกุล ได้รับโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในรัฐบาลที่มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งในระหว่างที่นายชวรัตน์ ชาญวีรกุล ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นั้น บริษัท ซีโน-ไทยฯ ได้เข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐในหลายโครงการ ดังนี้

๓.๑ โครงการก่อสร้างอาคารศูนย์ราชการแห่งใหม่ (ถนนแจ้งวัฒนะ) โดยสัญญาดังกล่าว มีบริษัท ธนารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด เป็นผู้ว่าจ้าง ซึ่งบริษัท ธนารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงการคลัง โดยกระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้นจำนวน ๒๕,๘๓๓,๘๑๐ หุ้น จากจำนวนหุ้นทั้งหมด ๒๕,๘๓๓,๘๑๒ หุ้น หรือคิดเป็น ๙๙.๙๙% ปรากฏตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๗ โดยสัญญาก่อสร้างศูนย์ราชการ มีทั้งหมดรวม ๕ สัญญาหลัก บริษัท ซีโน-ไทยฯ ได้เข้าเป็นคู่สัญญาในสัญญา ๑ สัญญา ๒ สัญญา

Ja Sume

๔ สัญญา ๕ และสัญญา ๖ แม้การก่อสร้างตามสัญญาปัจจุบันได้ดำเนินการเสร็จแล้ว แต่ขณะเมื่อนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เข้ามาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สัญญาดังกล่าวยังคงมีผลผูกพันคู่สัญญาอยู่จนถึงข้อมูลวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ บริษัท ซีโน-ไทยฯ ก็ยังมีภาระผูกพันตามสัญญากับบริษัท ธนารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด ในส่วนของการค้าประกันผลงานการก่อสร้าง ซึ่งรายละเอียดงานที่บริษัท ซีโน-ไทยฯ ประมูลได้และเป็นคู่สัญญากับรัฐ และภาระผูกพันตามสัญญาที่ยังคงอยู่ ปรากฏตามสำเนาเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๘

๓.๒ โครงการระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมือง (Airport Rail Link) ผู้ว่าจ้างคือ การรถไฟแห่งประเทศไทย ขณะที่นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โครงการอยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้างอยู่จนถึงปัจจุบัน

๓.๓ โครงการก่อสร้างรถไฟฟ้ามหานครสายสีแดงช่วงบางใหญ่ – บางซื่อ (สัญญาที่ ๒) ซึ่งการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย เป็นผู้ว่าจ้าง เป็นโครงการก่อสร้างทางรถไฟฟ้ามหานครระดับโดยบริษัท ซีโน-ไทยฯ เป็นผู้ชนะการประมูลราคาตามสัญญาที่ ๒ ในวงเงินค่าก่อสร้างภายหลังต่อรองราคาแล้วสรุปที่ ๑๓,๔๕๐ ล้านบาท ขณะนี้อยู่ระหว่างการลงนามในสัญญาก่อสร้าง

๓.๔ โครงการก่อสร้างทางยกระดับรถไฟฟ้ากรุงเทพมหานคร ส่วนต่อขยายสายสีลม ซึ่งกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ว่าจ้าง

๓.๕ โครงการทางยกระดับคลองภาษีเจริญ และส่วนต่อเมืองตอนที่ ๒ เพื่อรองรับรถไฟฟ้า ซึ่งกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ว่าจ้าง

ข้อกฎหมาย

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๒๖๕ บัญญัติว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ต้อง... (๒) ไม่รับหรือแทรกแซง หรือก้าวก่ายการเข้ารับสัมปทานจากรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือเป็นหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท ที่รับสัมปทาน หรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ...”

และในวรรคสาม บัญญัติว่า “ให้นำความใน (๒) (๓) และ (๔) มาใช้บังคับกับคู่สมรส และบุตรของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา และบุคคลอื่นซึ่งมิใช่คู่สมรส และบุตรของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา นั้น ที่ดำเนินการในลักษณะผู้ถูกใช้ ผู้ร่วมดำเนินการ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ให้กระทำการตามมาตรานี้ด้วย”

Ine Attu

มาตรา ๒๖๗ บัญญัติว่า “ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๒๖๕ มาใช้บังคับกับ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีด้วย เว้นแต่เป็นการดำรงตำแหน่ง หรือดำเนินการตามบทบัญญัติแห่ง กฎหมาย และจะดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผล กำไร หรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใดก็ได้ด้วย”

มาตรา ๑๘๒ บัญญัติว่า “ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ ... (๗) กระทำ การอันต้องห้ามตาม มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ หรือมาตรา ๒๖๘ ...”

และความในวรรคสาม บัญญัติว่า “ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ มา ใช้บังคับการสิ้นสุดของความเป็นรัฐมนตรีตาม (๒) (๓) (๕) หรือ (๗) หรือวรรคสอง โดยให้ คณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นผู้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ด้วย”

มาตรา ๑๗๗ บัญญัติว่า “พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง และ รัฐมนตรีอื่นอีกไม่เกินสามสิบห้าคน ประกอบเป็นคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน ตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน ...”

๒. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๐ บัญญัติไว้ว่า

“ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดดำเนินกิจการดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของ รัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือ ดำเนินคดี

...(๓) รับสัมปทานหรือคงไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยตรง หรือทางอ้อม หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทที่รับสัมปทาน หรือเข้าเป็น คู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว

(๔) เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงาน หรือ ลูกจ้างในธุรกิจของเอกชน ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของ รัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่ หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งโดยสภาพ ของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชนนั้น อาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐผู้นั้น

ข้อพิจารณา

๑. จากข้อเท็จจริงเป็นที่เห็นได้ว่า บริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) นั้น เป็นบริษัทของครอบครัวนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล มาตั้งแต่เริ่มแรก เมื่อครั้ง

One Star

เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ในปี พ.ศ.๒๕๐๕ และต่อมาจดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดเมื่อปี ๒๕๑๐ จนกระทั่งเมื่อแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัด เมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๖ แล้วก็ตาม ก็ยังคงปรากฏว่า บุคคลในครอบครัวของนายชวรัตน์ ชาญวิรุฎ ซึ่งได้แก่บุตร ยังคงเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทอยู่ และเป็นกรรมการบริหารของบริษัทต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน รวมถึงมีอำนาจในการลงนามผูกพันบริษัทได้ด้วย แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑ นายชวรัตน์ ชาญวิรุฎ จะยื่นหนังสือลาออกจากตำแหน่งกรรมการและตำแหน่งอื่นในบริษัท ซีโน-ไทยฯแล้ว เพื่อเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ในรัฐบาลภายใต้การนำของนายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ก็ตาม แต่นางทัศนีย์ ชาญวิรุฎ ภริยาของ นายชวรัตน์ ชาญวิรุฎ ก็ยังคงดำรงตำแหน่งกรรมการและประธานกรรมการของบริษัท ซีโน-ไทยฯ ต่อเนื่องเรื่อยมา เพิ่งจะลาออกเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ และแม้นางทัศนีย์ จะลาออก จากตำแหน่งกรรมการและประธานกรรมการของบริษัท ซีโน-ไทยฯแล้ว บุตรของนายชวรัตน์ ชาญวิรุฎ คือ นายมาศถวิน ชาญวิรุฎ นางอนิรัตน์ นิตินาโรจน์ (สกุลเดิม ชาญวิรุฎ) และนาง สอนงนุช ชาญวิรุฎ (ภริยาของนายอนุทิน ชาญวิรุฎ) ก็ยังคงเป็นกรรมการบริษัทอยู่ โดยมี อำนาจลงนามผูกพันบริษัทได้ด้วย และยังเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทอยู่ จึงต้องถือว่านายชว รรัตน์ ชาญวิรุฎ มีส่วนได้เสียโดยตรงหรือทางอ้อมในบริษัท ซีโน-ไทยฯ ด้วย

๒. ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๕ วรรคแรก (๒) และวรรคสาม ประกอบมาตรา ๒๖๗ ได้บัญญัติห้ามมิให้รัฐมนตรีเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วย ราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือเป็นหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐอันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งข้อห้ามดังกล่าวได้ห้ามไปถึงคู่สมรสและบุตรของ รัฐมนตรีด้วย โดยไม่ได้จำกัดว่าบุตรนั้นบรรลุนิติภาวะแล้วหรือไม่ รวมถึงบุคคลอื่นที่ดำเนินการใน ลักษณะผู้ถูกใช้ ผู้ร่วมดำเนินการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีให้กระทำการด้วย

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท ซีโน-ไทยฯ มีบุตรทั้งสามคนของนายชวรัตน์ ชาญวิรุฎ ถือ หุ้นอยู่ และเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ และเป็นกรรมการบริษัทด้วย โดยเฉพาะนางสอนงนุช ชาญวิรุฎ ซึ่ง เป็นภริยาของนายอนุทิน ชาญวิรุฎ ถือหุ้นใหญ่เป็นอันดับ ๑ คือ ๑๘๕,๘๔๕,๒๘๐ หุ้น ซึ่งคิด เป็น ๑๖% ของจำนวนหุ้นทั้งหมด ซึ่งหุ้นดังกล่าวย่อมเป็นสินสมรสที่นายอนุทิน ชาญวิรุฎ บุตรชายของนายชวรัตน์ ชาญวิรุฎ ย่อมมีส่วนได้เสียอยู่ด้วย นอกจากนี้ยังมีบริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน) ที่นายอนุทิน ชาญวิรุฎ เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และเป็นประธานกรรมการ โดยมี นายมาศถวิน ชาญวิรุฎ เป็นกรรมการผู้จัดการ ถือหุ้นในบริษัท ซีโน-ไทยฯด้วย จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐หุ้น ซึ่งเมื่อรวมจำนวนหุ้นที่บุตรและเครือญาติของนายชวรัตน์ ชาญวิรุฎ รวมถึงบริษัทที่บุตรชายของนายชวรัตน์ ชาญวิรุฎ ถือหุ้นใหญ่ได้เข้าถือหุ้นในบริษัท ซีโน-ไทยฯ แล้ว มีจำนวนหุ้นสูงถึง ๓๑๕,๔๔๕,๒๘๐ หุ้น ซึ่งคิดเป็น ๒๖.๕๒% ของจำนวนหุ้นทั้งหมด ซึ่งมี

The Sun

จำนวนหุ้นมากที่สุดของหุ้นสามัญที่จำหน่ายได้ ถือได้ว่ามีอำนาจครอบงำกิจการของบริษัทได้ เมื่อบริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ได้เข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐตามสัญญาก่อสร้างในโครงการต่าง ๆ ดังที่ระบุไว้ข้างต้น จึงถือว่านายชวรัตน์ ชาญวีรกูล กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตาม มาตรา ๒๖๕ วรรคแรก (๒) และวรรคสาม ประกอบมาตรา ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๓. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล นอกจากดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว ยังดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคภูมิใจไทย ด้วย ซึ่งพรรคภูมิใจไทยมีบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีในสังกัดของพรรคหลายคน โดยเฉพาะกระทรวงคมนาคม มีนายโสภณ ชาร์มย์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดพรรคภูมิใจไทยด้วย ซึ่งตาม มาตรา ๑๗๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน ตามหลักความรับผิดชอบร่วมกันและตามมาตรา ๑๐๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ บัญญัติห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ กค (ปคร)๐๘๐๖.๒/๔๘ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง ยืนยันการอนุมัติการดำเนินงานและงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อดำเนินการ โครงการระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมืองของการรถไฟแห่งประเทศไทย ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อนำเรื่องดังกล่าวเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เพื่อขออนุมัติการดำเนินงานและงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อดำเนินการ โครงการระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมืองของการรถไฟแห่งประเทศไทย จำนวน ๔๐๘ ล้านบาท ดังนี้

(๑) อนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมงานบริการที่ปรึกษาเพื่อควบคุมงานก่อสร้างจากการขยายระยะเวลาก่อสร้าง จำนวน ๑๑๕ ล้านบาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๗) โดยรัฐบาลเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่าย

(๒) อนุมัติดำเนินการจ้างที่ปรึกษาวิศวกรอิสระ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบรับรองประกันความมั่นคงและความปลอดภัยของระบบรถไฟฟ้า สำหรับโครงการระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมือง วงเงิน ๑๕๕ ล้านบาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ ๗) โดยรัฐบาลเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่าย ระยะเวลาดำเนินการประมาณ ๓ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ - ๒๕๕๔)

ชวรัตน์

(๓) อนุมัติดำเนินการก่อสร้างทางเดินยกระดับเชื่อมต่อระหว่างสถานีพญาไท ของ กรุงเทพมหานคร วงเงิน ๑๑ ล้านบาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๗) และสถานีเพชรบุรีของการ ไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย วงเงิน ๘๗ ล้านบาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ ๗) รวม เป็นเงินทั้งสิ้น ๙๘ ล้านบาท โดยรัฐบาลเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่าย ระยะเวลาดำเนินการประมาณ ๑๕ เดือน

(๔) รับทราบการดำเนินการปรับแบบฐานรากโครงการรถไฟฟ้าระดับเพื่อหลบหลีกกระบวน สาธารณูปโภคขนาดใหญ่ ซึ่งมีค่าก่อสร้างเพิ่มขึ้นจากการปรับแบบฐานรากโครงการรวมจำนวน ๑๔๐.๓๒๒ ล้านบาท โดยการประสานครหลวงรับภาระค่าใช้จ่าย ๕๗.๖๗๘ ล้านบาท และการ ไฟฟ้านครหลวงรับภาระค่าใช้จ่าย ๘๒.๖๔๔ ล้านบาท

ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑ อนุมัติตามที่กระทรวงคมนาคม เสนอ รายละเอียดหนังสือกระทรวงคมนาคม และมติคณะรัฐมนตรี ปราบกฏตามเอกสารท้ายคำร้อง หมายเลข ๘ และ ๑๐

โครงการก่อสร้างระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสถานีรับส่ง ผู้โดยสารอากาศยานในเมืองตามที่มีการขออนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมข้างต้น มีบริษัท ซีโน-ไทยฯ เป็นผู้รับ จ้างดำเนินการ โดยการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นผู้ว่าจ้าง และการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็น รัฐวิสาหกิจอยู่ในสังกัดกระทรวงคมนาคม ซึ่งอยู่ภายใต้การบริหารงานของนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคภูมิใจไทย ที่มีนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เป็นหัวหน้าพรรค เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท ซีโน-ไทยฯ เป็นบริษัทที่บุตรและ เครือญาติของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่และเป็นกรรมการบริษัทอยู่ด้วย และ รายละเอียดหรือเนื้อหา การอนุมัติเป็นประโยชน์กับบริษัทซีโน-ไทยฯ ผู้รับจ้าง เพราะเป็นการ อนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมสำหรับ โครงการก่อสร้างโดยรัฐบาลและหน่วยงานของรัฐเป็นผู้แบก รับภาระค่าใช้จ่ายเอง ทั้งทั้งงานบริการที่ปรึกษาควบคุมงานและการจ้างที่ปรึกษาวิศวกรอิสระนั้น เป็นหน้าที่ที่ผู้รับจ้างควรดำเนินการจัดหาเอง จึงถือได้ว่านายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ซึ่งเป็นบิดาของผู้ ถือหุ้นและกรรมการในบริษัท ซีโน-ไทยฯ เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติ ซึ่ง ขัดต่อหลักการไม่มีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา ซึ่งเป็นหลักกฏหมายทั่วไป เพราะโดยสภาพของ ธุรกิจของบริษัท ซีโน-ไทยฯ ซึ่งเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างโครงการกับรัฐ กับตำแหน่งของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ซึ่งเป็นรัฐมนตรีที่เข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีในครั้งนั้น และมีการอนุมัติงบประมาณ เพิ่มเติม ย่อมทำให้ผลประโยชน์ของเอกชนขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม และทำให้กระทบ ต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เพราะนายชวรัตน์ ย่อมตัดสินใจ ไน้มเยียงเห็นชอบตามที่กระทรวงคมนาคมเสนออยู่แล้ว เพื่อให้ประโยชน์แก่บริษัท ซีโน-ไทยฯ การกระทำของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล จึงมีพฤติการณ์ต่อว่าทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติ มาตรา ๑๐๐ (๔) แห่ง

จเรธรรมา

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ เรื่องดังกล่าวนี้ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้มีพฤติการณ์ที่สื่อว่าจะเอื้อประโยชน์ให้กับบริษัท ชิโน-ไทยฯ ตั้งแต่เมื่อครั้งที่นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เป็นรักษาการรองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกรัฐมนตรีแล้ว กล่าวคือ ภายหลังจากที่นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ พ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เพราะพรรคพลังประชาชน ถูกยุบ และกรรมการบริหารพรรคถูกเพิกถอนสิทธิการเลือกตั้ง นายชวรัตน์ ซึ่งเป็นรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งปฏิบัติหน้าที่แทนนายกรัฐมนตรี โดยเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้ลงนามในเอกสารเสนอเรื่องการขออนุมัติการดำเนินงาน และงบประมาณเพิ่มเติมจำนวน ๔๐๘ ล้านบาท เพื่อดำเนินโครงการดังกล่าวเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งที่ขณะนั้นคณะรัฐมนตรี เป็นคณะรัฐมนตรีรักษาการเท่านั้น อีกทั้งเรื่องดังกล่าว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมขณะนั้น (นายสันติ พร้อมพัฒน์) ได้เสนอเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีไว้ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แล้ว แต่คณะรัฐมนตรีในขณะนั้นยังไม่พิจารณา แต่นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล กับเร่รัดลงนามให้นำเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ขณะเป็นรัฐบาลรักษาการ แต่ในที่สุดกระทรวงคมนาคมได้ขอลอนเรื่องออกไป เพราะเห็นว่าไม่เหมาะสม เพราะเป็นรัฐบาลรักษาการ กรณีจึงเห็นได้ว่า นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล มีพฤติการณ์ที่สื่อว่าจะเอื้อประโยชน์ให้กับบริษัท ชิโน-ไทยฯ ตั้งแต่เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งในรัฐบาลก่อนแล้ว รายละเอียดปรากฏตามภาพข่าวเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑๑

๕. แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล จะลาออกจากตำแหน่งกรรมการและตำแหน่งอื่นใดในบริษัท ชิโน-ไทยฯ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑ เพื่อเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีในรัฐบาลที่มีนายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงในระหว่างที่นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในรัฐบาลที่มีนายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรี และดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี ในรัฐบาลที่มีนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี นั้น ปรากฏว่า นางทัศนีย์ ชาญวีรกูล ซึ่งเป็นภริยาของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการและประธานกรรมการของบริษัท ชิโน-ไทยฯ อยู่เกือบตลอดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรีของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล โดยเพิ่งขอลาออกจากตำแหน่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ และมีการจัดแจ้งเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ภายหลังจากที่มีการยุบพรรคพลังประชาชน เพียง ๒ วัน เท่านั้น (ยุบพรรคพลังประชาชนเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑)

ข้อเท็จจริงย่อมปรากฏชัดว่า ระหว่างที่นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และรองนายกรัฐมนตรีในช่วงปี ๒๕๕๑ นั้น นางทัศนีย์ ชาญวีรกูล ภริยานายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ยังคงเป็นกรรมการและประธานกรรมการของบริษัท ชิโน-ไทยฯ อยู่ รวมถึงบุตรของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ที่เป็น

ชวรัตน์

กรรมการบริษัท และถือหุ้นใหญ่อยู่ด้วย ดังนั้น เมื่อระหว่างดำรงตำแหน่งดังกล่าวของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล บริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ได้เข้าทำสัญญากับรัฐหลายโครงการ เช่น โครงการก่อสร้างศูนย์ราชการแห่งใหม่ (ถนนแจ้งวัฒนะ) โครงการก่อสร้างระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมืองของการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นต้น ถือได้ว่านางทัศนีย์ ชาญวีรกูล ในฐานะกรรมการและประธานกรรมการบริษัท ซีโน-ไทยฯ เป็นคู่สมรสของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้เข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ ซึ่งต้องห้ามตาม มาตรา ๑๐๐ วรรคแรก (๓) และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงต้องถือว่านายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้กระทำการอันต้องห้ามดังกล่าวด้วยตนเอง ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว แม้ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วก็ตาม แต่การกระทำความผิดได้สำเร็จแล้ว และอยู่ในอายุความที่จะถูกดำเนินคดีโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้

ด้วยเหตุดังที่ได้กราบเรียนมาข้างต้น จึงเห็นได้ว่านายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีพฤติการณ์ที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ วรรคแรก (๒) และวรรคสาม ประกอบมาตรา ๒๖๗ และส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๐ (๓) และ (๔)

นอกจากนี้ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ และรองนายกรัฐมนตรี นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้กระทำการอันส่อว่าเป็นความผิดตาม มาตรา ๑๐๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วย

๖. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้มีพฤติการณ์ส่อว่าทุจริตต่อหน้าที่และส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ด้วยการลงนามออกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘๘/๒๕๕๒ เรื่องการออกใบอนุญาตร้านค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ร้านประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืนและกำหนดจำนวนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน สำหรับการค้า ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน-วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๘๐ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๒ โดยคำสั่งในลักษณะดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคนใดได้เคยออกคำสั่งมาก่อน ตลอดระยะเวลากว่า ๒๐ ปี การกระทำของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เจตนาของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ที่ออกคำสั่งดังกล่าวเป็นไปในลักษณะแสวงหาประโยชน์จากการอนุญาตเฉพาะรายที่มีผู้มายื่นใบอนุญาตขอจำหน่ายอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน

๗. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีพฤติการณ์ส่อว่าทุจริตต่อหน้าที่ และส่อว่ากระทำความผิดต่อหน้าที่ราชการ จากการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการใน

Jaee Sunu

สังกัดของกระทรวงมหาดไทย โดยไม่เป็นธรรมโดยมีการรู้เห็นและปล่อยให้ประจาน คณะทำงานของตนดำเนินการให้มีการซื้อขายตำแหน่งในกระทรวงมหาดไทย เป็นการแต่งตั้งโดยไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในระบบราชการ ซึ่งปรากฏเป็นข่าวจากการเปิดเผยของข้าราชการที่ได้รับผลกระทบจากการแต่งตั้งโยกย้ายว่า มีผู้บริหารระดับสูงในกระทรวงมหาดไทยเรียกรับเงินจากการแต่งตั้งโยกย้ายนับร้อยล้านบาท ต่อคน ต่อตำแหน่ง

๘. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีพฤติการณ์ต่อว่าทุจริตต่อหน้าที่และต่อว่ากระทำความผิดต่อหน้าที่ราชการ จากกรณีที่มีการทุจริตการสอบเข้าโรงเรียนนายอำเภอ ของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งการสอบเข้าโรงเรียนนายอำเภอ ดังกล่าวมีลักษณะการทุจริตอย่างชัดแจ้ง เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงว่า คำตอบของผู้เข้าสอบมีความเหมือนกันจำนวนนับร้อยคน มีหลายรายที่มีข้อความเขียนด้วยลายมือของคนคนเดียว โดยข้อเท็จจริงปรากฏตามสื่อมวลชนว่า มีการเรียกรับเงินเพื่อวิ่งเต้นในการสอบเข้าโรงเรียนนายอำเภอ ดังกล่าว ซึ่งนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เป็นผู้บังคับบัญชากรมการปกครอง ย่อมน่าจะมีส่วนรู้เห็นหรือทราบถึงการกระทำดังกล่าว

พฤติการณ์ของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ดังที่กราบเรียนมาข้างต้น ถือเป็นพฤติการณ์ที่ต่อว่าทุจริตต่อหน้าที่และต่อว่ากระทำความผิดต่อหน้าที่ราชการ จงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และกฎหมาย

๔. นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ข้อเท็จจริง

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอโดยเห็นชอบให้ การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) ดำเนินโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงช่วงบางใหญ่ – บางซื่อ ในส่วนของการก่อสร้างงานโยธาภายในกรอบวงเงิน ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท และค่าจ้างที่ปรึกษาบริหารโครงการสำหรับงานโยธากรอบวงเงิน ๑,๒๔๘ ล้านบาท รวมเป็นกรอบวงเงินดำเนินการ ๓๒,๔๖๕ ล้านบาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างงานโยธาจากกรอบวงเงินเดิมจำนวน ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท เป็นกรอบวงเงินใหม่ ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท เพื่อให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจในขณะนั้น และมีวงเงินเพียงพอเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของราคาวัสดุก่อสร้างตลอดระยะเวลาการก่อสร้าง โดยแบ่งสัญญาเป็นงานโยธา รวม ๔ สัญญา (สัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และ ๖) และสัญญาระบบรถไฟฟ้า ๒ สัญญา (สัญญาที่ ๔ และ ๕)

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑ การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ได้เสนอขออนุมัติขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างงานโยธา และค่าจ้างที่ปรึกษาบริหารโครงการต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โดยเฉพาะในส่วนของกรอบวงเงินค่าก่อสร้างงานโยธา

One 2000

ตามสัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และ ๖ ได้ขออนุมัติขยายกรอบวงเงินจาก ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท เป็น ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑ ส่วนรายละเอียดและเหตุผลของการขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๒

วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร สำนักพัฒนาระบบการขนส่งและจราจรได้ทำบันทึก ค่วนที่สุด ที่ กก ๐๘๐๖.๑/๑๐๕๗ แจ้งเรื่องผลการประชุมคณะกรรมการพัฒนาระบบการขนส่งทางรางและระบบขนส่งมวลชนเกี่ยวกับการขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างดังกล่าวโดยเห็นชอบด้วยกับการปรับกรอบวงเงิน ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท และขอให้กระทรวงคมนาคมนำเสนอเรื่องดังกล่าวต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ความเห็นชอบรายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๓ ในวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้นำเรื่องการขออนุมัติขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างเข้าสู่ที่ประชุมของคณะรัฐมนตรี รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๔

ต่อมาวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของกระทรวงคมนาคม ให้ปรับกรอบวงเงินค่าก่อสร้างโครงการดังกล่าว จาก ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท เป็น ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท ปรากฏตามหนังสือแจ้งของสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๕๓๑๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๕

ข้อ ๒. เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ กระทรวงคมนาคม โดยนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้มีหนังสือ ค่วนที่สุด ที่ กก (ปคร) ๐๘๐๕/๒๐๘ เสนอเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบผู้ชนะการประกวดราคาในสัญญาก่อสร้างสัญญาที่ ๑ - ๓ และพิจารณาให้ความเห็นชอบการปรับกรอบวงเงินค่างานโยธาสัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และ ๖

ข้อ ๓. คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีวันอังคารที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ วาระเพื่อพิจารณา (ครั้งที่ ๑) เรื่องที่ ๕ การดำเนินการโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่ - บางซื่อ โดยเห็นชอบตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ รายละเอียดของมติคณะรัฐมนตรี และรายชื่อคณะรัฐมนตรีที่เข้าร่วมประชุมปรากฏตาม เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๖

ข้อกฎหมาย

ข้อ ๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๑๗๑ บัญญัติว่า “พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งและรัฐมนตรีอื่นอีกไม่เกินสามสิบห้าคนประกอบเป็นคณะรัฐมนตรีมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน ...”

Sue Jitum

มาตรา ๑๗๘ บัญญัติว่า “ในการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐมนตรีต้องดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบายที่ได้แถลงไว้ตามมาตรา ๑๗๖ และต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรในหน้าที่ของตนรวมทั้งต้องรับผิดชอบต่อรัฐสภาในนโยบายทั่วไปของคณะรัฐมนตรี”

มาตรา ๑๗๕ บัญญัติว่า “ก่อนเข้ารับหน้าที่ รัฐมนตรีต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ด้วยถ้อยคำดังต่อไปนี้

“ข้าพระพุทธเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่า ข้าพระพุทธเจ้าจะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชนทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

ข้อ ๒. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๓/๑ บัญญัติว่า “การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจ และการยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก และตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลงาน

การจัดสรรงบประมาณ และการบรรจุและการแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารราชการกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ...”

ข้อ ๓. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด ซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติ การพิจารณา หรือการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาครั้งใด ู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่าควรรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้นมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนั้น มีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๑๑ บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด หรือผู้ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐผู้ใด โดยทุจริต ทำการออกแบบ กำหนดราคา กำหนดเงื่อนไข หรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทน อันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคาโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการ

Jae Muu

เสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคารายใดมีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคารายใดมิให้มีโอกาสเข้าแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๑๒ บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ มีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

ข้อ ๔. ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๕๗ บัญญัติว่า “ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ข้อ ๕. พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๗๒ บัญญัติว่า “ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ รฟม. เพื่อการนี้ จะสั่งให้คณะกรรมการ ผู้ว่าการ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะรัฐมนตรี และสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของ รฟม. ได้”

ข้อ ๖. ข้อบังคับการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.

๒๕๔๖

ข้อ ๒๕ กำหนดว่า “การซื้อหรือการจ้างโดยวิธีประกวดราคา ได้แก่การซื้อหรือการจ้างครั้งหนึ่ง ซึ่งมีราคาเกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้พนักงานพัสดุจัดทำเอกสารประกวดราคาตามแบบที่ รฟม. กำหนด

การเผยแพร่เอกสารประกวดราคาให้จัดทำเป็นประกาศ และมีสาระสำคัญดังนี้
... (๕) แหล่งเงินกู้ และประเทศผู้มิสิทธิเข้าประกวดราคา ในกรณีประกวดราคานานาชาติ”

ข้อ ๓๔ กำหนดว่า “หลังจากการประกวดราคาแล้ว แต่ยังไม่ได้ทำสัญญาหรือตกลงซื้อหรือจ้างกับผู้เสนอราคารายใด ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ รฟม. เป็นเหตุให้ต้องเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในรายละเอียด หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคา ซึ่งทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ ระหว่างผู้เข้าเสนอราคาด้วยกัน ให้ผู้มีอำนาจพิจารณายกเลิกการประกวดราคานั้น”

Joe XNUMX

ข้อ ๗. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕๓ กำหนดว่า “หลังจากการประกวดราคาแล้ว แต่ยังไม่ได้ทำสัญญาหรือตกลงซื้อ หรือจ้างกับผู้เสนอราคารายใด ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ เป็นเหตุให้ต้องเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในรายละเอียดหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคา ทำให้เกิดการได้เปรียบระหว่างผู้เข้าเสนอราคาด้วยกัน ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณายกเลิกการประกวดราคานั้น”

ข้อ ๘. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๗ บัญญัติว่า “การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน หมายถึง การปฏิบัติราชการที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความผาสุกและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสงบและปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ”

มาตรา ๘ บัญญัติว่า “ในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ส่วนราชการจะต้องดำเนินการโดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริการจากรัฐ และจะต้องมีแนวทางการบริหารราชการดังต่อไปนี้ ...

(๒) การปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการต้องเป็นไปโดย ซื่อสัตย์ สุจริต สามารถตรวจสอบได้ และมุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น

(๓) ก่อนเริ่มดำเนินการส่วนราชการต้องจัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ผลดีและผลเสียโดยครบถ้วนทุกด้าน กำหนดขั้นตอนการดำเนินการที่โปร่งใส มีกลไกตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน...”

มาตรา ๒๓ บัญญัติว่า “ในการจัดซื้อจัดจ้างให้ส่วนราชการดำเนินการโดยเปิดเผย และเที่ยงธรรม โดยพิจารณาถึงประโยชน์และผลเสียทางสังคม ภารกิจต่อประชาชน คุณภาพ วัสดุประสงค์ที่จะใช้ ราคา และประโยชน์ระยะยาวของส่วนราชการที่จะได้รับประกอบกัน...”

ข้อ ๙. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๖ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายรักษาประโยชน์ส่วนรวม ยึดหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในค่านิยมหลัก ดังนี้ ... (๓) มีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ (๔) ยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน (๕) ยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย ...”

ข้อ ๑๒ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องมีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อประเทศชาติ และต้องถือเอาประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด

The Studio

ข้อ ๑๔ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องไม่ใช่หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้สถานะ หรือตำแหน่งการเป็นข้าราชการการเมืองไปแสวงหาประโยชน์ที่ไม่ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะ เป็นประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๖ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องไม่ยินยอมให้คู่สมรส ญาติสนิท บุคคลในครอบครัว หรือผู้ใกล้ชิด ก้าวก้าวหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของตนหรือของผู้อื่น และต้องไม่ยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนโดยมิชอบ

ข้อ ๒๑ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องเปิดเผยข้อมูลการทุจริต การใช้อำนาจในทางที่ผิด การฉ้อฉล หลอกลวง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้ราชการเสียหายต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๒๓ กำหนดว่า “ข้าราชการการเมืองต้องปฏิบัติต่อองค์กรธุรกิจ ที่ติดต่อกับธุรกิจกับหน่วยงานของรัฐตามระเบียบและขั้นตอนอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อพิจารณา

ข้อ ๑. ในการพิจารณาอนุมัติกรอบวงเงินค่าก่อสร้างงานโยธา ตามสัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และสัญญาที่ ๖ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท นั้น เป็นการอนุมัติโดยรวมภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่ายไว้ด้วย โดยเป็นการคำนวณกรอบวงเงินโดยที่ยังมิได้มีการถอดแบบค่าก่อสร้างโดยละเอียด ดังนั้น เมื่อในปี ๒๕๕๑ ราคาวัสดุมีการปรับสูงขึ้น จึงได้มีการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอปรับวงเงินค่าก่อสร้าง โดยใช้หลักการปรับราคาตามสัญญาแบบปรับราคาได้ (ค่า K) มาปรับเพิ่มค่าก่อสร้าง คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ เห็นชอบขยายกรอบวงเงินลงทุนจาก ๓๑,๒๑๗ ล้านบาท เป็น ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท แต่ก็ยังคงรวมภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่ายไว้ในกรอบวงเงินดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากขณะที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบกรอบวงเงินทั้งสองครั้งนั้น ยังไม่ทราบแหล่งเงินกู้ที่แน่นอนว่าจะกู้ในประเทศหรือกู้จากแหล่งเงินกู้ต่างประเทศ จึงต้องกำหนดในส่วนของภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ด้วย เพราะหากเป็นแหล่งเงินกู้ต่างประเทศจะไม่มีภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ ส่วนวงเงินสำรองจ่ายหรือค่าเผื่อเหลือเผื่อขาดนั้น ที่ต้องกำหนดไว้จำนวนมากเพื่อให้ รฟม.สำรองจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างไปก่อนในแต่ละงวด แล้วจึงเบิกชดเชยคืนจากแหล่งเงินกู้ เนื่องจากขณะนั้นการกำหนดค่าวงงานยังไม่มีกรอบวงเงินโดยละเอียด แต่ในการเสนอประมูลราคาตามสัญญาที่ ๑, ๒, ๓ และที่ ๖ เป็นราคาค่างานที่คิดจากการถอดแบบรายการก่อสร้างโดยละเอียด โดยมีที่ปรึกษาที่ รฟม. จ้างมาตรวจสอบอย่างเข้มงวด การที่คณะกรรมการประกวดราคา คณะกรรมการ รฟม. กระทรวงคมนาคม และคณะรัฐมนตรี เห็นชอบกับผลการประกวดราคาสัญญาที่ ๑ – ๓ และเห็นชอบกับการปรับกรอบวงเงินของสัญญาที่ ๖ เมื่อคราวประชุมคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ นั้น

Joe Amun

มีข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่แตกต่างจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ และการมีมติเห็นชอบดังกล่าว มีลักษณะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้ชนะการประมูลอย่างชัดแจ้ง ดังนี้

๑.๑ โดยที่การตั้งงบประมาณตามมติคณะรัฐมนตรีทั้ง ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ และ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ ยังไม่ทราบแหล่งเงินกู้แน่นอน จึงกำหนดกรอบวงเงินเป็นค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม (๗%) ไว้ในกรอบวงเงินค่าก่อสร้างด้วย แต่ในการจัดให้มีการประกวดราคานั้น รฟม. ได้จัดทำเอกสารประกวดราคาเพื่อให้ผู้สนใจเข้าประมูล ได้เข้าประมูลภายใต้กรอบการแข่งขันประมูลแบบนานาชาติ (International Competitive Bidding : ICB) โดยระบุแหล่งเงินกู้ไว้ในเอกสารประกวดราคา คือ ธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (Japan Bank for International Cooperation : JBIC) ต่อมาเปลี่ยนเป็น JICA ซึ่งสอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๔ วรรคสอง (๕) และข้อบังคับการรถไฟฟ้ายานส่งมวลชนแห่งประเทศไทยว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๕ วรรคสอง (๕) ที่กำหนดให้การประกวดราคานานาชาติ นั้น ต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับแหล่งเงินกู้ด้วย ซึ่งหลักการหรือแนวทางการเบิกจ่ายค่าจ้างก่อสร้างในโครงการ สัญญาเงินกู้ต่างประเทศจะ ไม่มีการเบิกจ่ายค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนั้น ในการเสนอราคาจึงต้องเสนอให้อยู่ภายใต้กรอบวงเงินค่างานตรง (Direct Cost) ตามที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติกรอบวงเงินไว้เท่านั้น ส่วนเงินสำรองจ่ายหรือค่าเผื่อเหลือเผื่อขาด (Provisional Sum) นั้น ที่ต้องกำหนดไว้เพื่อให้ รฟม. ซึ่งเป็นหน่วยงานเจ้าของโครงการสำหรับจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างกรณีที่มิงานเพิ่มในระหว่างสัญญา หรือจ่ายสำรองค่าจ้างตามงวดงานให้แก่ผู้รับจ้างไปก่อนในระหว่างรอเบิกจากผู้ให้กู้ เมื่อจ่ายแล้วสามารถเบิกชดเชยคืนจากผู้ให้กู้ได้ ดังนั้น เงินสำรองจ่ายจึงเป็นเงินที่กำหนดไว้ให้แก่ รฟม. มิใช่นำไปจ่ายรวมในค่างานด้วย สำหรับเหตุผลในการขอขยายกรอบวงเงินของโครงการที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ นั้น บริษัทที่ปรึกษา BBML (เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๒)

๑.๒ ในการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติขยายกรอบวงเงินค่าก่อสร้างทั้ง ๔ สัญญา เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ นั้น เป็นการคำนวณราคาค่าก่อสร้าง โดยคำนวณการปรับราคาในช่วงการก่อสร้างไว้ด้วยแล้ว แต่ในการประกวดราคาระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ รฟม. กลับอ้างว่าราคาวัสดุก่อสร้างได้ปรับตัวสูงขึ้นอย่างมาก รฟม. จึงได้สั่งการให้ผู้ยื่นเสนอราคาจัดทำข้อเสนอ โดยไม่ต้องเสนอวงเงินสำหรับการปรับราคาในช่วงก่อสร้างตามที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคามาด้วย จึงเป็นต้นเหตุและช่องทางให้ผู้เสนอราคาได้เสนอราคาสูงกว่าค่างานตรงตามที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้มาก แต่ รฟม. พยายามที่จะให้ราคาที่ได้ประมาณการไว้เพิ่มขึ้นใกล้เคียงกับราคาของผู้เสนอราคาได้เสนอมาริ จึงสั่งให้บริษัทที่ปรึกษาคำนวณปรับเพิ่มราคาใหม่ถึง ๒ ครั้ง คือ เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑ และเมื่อ ๒๗ วันก่อนเปิดซองราคาของแต่ละสัญญา เพื่อให้ราคาของบริษัทที่ปรึกษาใกล้เคียงกับราคาที่คณะกรรมการ รฟม. ได้เจรจาดตกลงกับผู้เสนอราคา จึงเป็นการตกลงราคาที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของต้นทุนค่าก่อสร้างที่แท้จริง แต่อิงราคาของผู้ชนะ

Soe Sumu

การประมูลเป็นเกณฑ์ แล้วจึงหาเหตุผลไปสนับสนุนราคาดังกล่าวจนถึงขั้นนำวงเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่ายไปรวมให้กับค่างานตามสัญญาทั้งหมด ทั้งที่ตามข้อบังคับของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ข้อ ๓๔ กำหนดไว้ว่า หลังจากประกวดราคาแล้วแต่ยังไม่ได้ทำสัญญา หรือตกลงซื้อ หรือจ้าง กับผู้เสนอราคา รายใด ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ รฟม. เป็นเหตุให้ต้องเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในรายละเอียดหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคา ซึ่งทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้เสนอราคาคู่ด้วยกัน ให้ผู้มีอำนาจพิจารณายกเลิกการประกวดราคาได้ ดังนั้น เมื่อผู้เสนอราคาได้เสนอราคามาสูงกว่าค่างานตรงที่กำหนดไว้มาก แต่ในชั้นพิจารณาต่อรองราคา และการพิจารณาของคณะกรรมการ รฟม. ก็ยังปรากฏว่า ค่างานยังคงสูงกว่าราคาทีคณะกรรมการอนุมัติไว้ แทนที่ รฟม. จะยกเลิกการประกวดราคาแต่กลับเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญ โดยการนำวงเงินในส่วนของภาษีมูลค่าเพิ่มและวงเงินสำรองจ่าย รวมถึงเงินที่ได้จากการปรับลดของสัญญาที่ ๓ และสัญญาที่ ๖ บวกเข้าไปในสัญญาที่ ๑ และ ๒ ด้วย ซึ่งเงื่อนไขเหล่านี้เกิดขึ้นภายหลังที่มีการประมูลแล้ว และผู้ซึ่งเสนอราคา รายอื่นไม่มีโอกาสได้รับทราบ จึงทำให้ผู้เสนอราคาคู่ด้วยกันเสียเปรียบ และการอนุมัติหรือเห็นชอบกับผลการประกวดราคาของ รฟม. ที่ผิดไปจากหลักการของกรอบวงเงินที่คณะกรรมการได้อนุมัติไว้ ที่ได้แยกค่างาน ค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่าย ไว้ชัดเจน จึงเป็นการดำเนินการที่มีลักษณะเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ชนะการประกวดราคา สัญญาที่ ๑ และที่ ๒ โดยแจ้งชัด จึงเป็นการกระทำเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคา สัญญาที่ ๑ และที่ ๒ มีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันมิให้ผู้เสนอราคา รายอื่นมีโอกาสร่วมแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้ เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคา สัญญาที่ ๑ และ ๒ ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ กรณีจึงถือได้ว่า คณะกรรมการประกวดราคา และคณะกรรมการ รฟม. ได้กระทำการอันน่าจะเป็นความผิดตาม มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๒. โดยที่มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ รฟม. เพื่อการนี้จะสั่งให้คณะกรรมการ ผู้ว่าการ ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะรัฐมนตรี และสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของ รฟม. ได้

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า รฟม. ได้ทำหนังสือ ด่วนที่สุด ถึงกระทรวงคมนาคม เมื่อวันที่ ๔ และ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ เสนอผลของการประกวดราคาของสัญญาที่ ๑ - ๓ นายโสภณ ชารัมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กลับมิได้พิจารณารายละเอียดและสาระสำคัญ และยับยั้งการกระทำของคณะกรรมการ รฟม. ที่มีได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่องกรอบวงเงิน

Joe Smith

คำก่อสร้าง แต่กลับเร่งส่งเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีโดยทำหนังสือด่วนที่สุด ที่ คค (ปคร) ๐๘๐๕/๒๐๘ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้นำเรื่องการขอความเห็นชอบผลการประกวดราคาของสัญญาที่ ๑ - ๓ และการพิจารณาปรับกรอบวงเงินค่างานโยธาของสัญญาที่ ๖ เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ทั้งที่ นายโสภณ ชาร์มย์ ย่อมรู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่า ควรรู้ว่าการเสนอราคาครั้งนั้น มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพราะมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ กำหนดไว้ชัดเจนว่า กรอบวงเงินจำนวน ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท นั้น แยกเป็นค่างานจำนวน ๒๘,๗๒๔ ล้านบาท เงินสำรองจ่าย ๓,๘๗๒ ล้านบาท และภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒,๓๕๙ ล้านบาท แต่กลับละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกการกระทำของคณะกรรมการ ประกวดราคา และคณะกรรมการ รฟม. ที่ได้นำวงเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองไปรวมในค่างานให้กับผู้ชนะการประมูล กรณีจึงถือว่า นายโสภณ ชาร์มย์ ได้กระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ และเมื่อนายโสภณ ชาร์มย์ มีตำแหน่งเป็นรัฐมนตรี มีอำนาจกำกับโดยทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดินในกระทรวงคมนาคม ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่ง รฟม. เป็นหน่วยงานของรัฐในสังกัดกระทรวงคมนาคม โดยตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้อำนาจหน้าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในการกำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ รฟม. และมีอำนาจยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล และมติคณะรัฐมนตรีได้ แต่ นายโสภณ ชาร์มย์ กลับละเว้นไม่ดำเนินการเป็นเหตุให้รัฐ และ รฟม. ต้องสูญเสียเงินไปจำนวนถึง ๕,๘๖๖ ล้านบาท โดยนอกจากจะไม่ดำเนินการยับยั้งหรือสั่งยกเลิกการกระทำดังกล่าวแล้ว นายโสภณ ชาร์มย์ กลับเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการ รฟม. ในผลการประกวดราคาดังกล่าว ทั้งนี้ เนื่องจากมีมูลเหตุจูงใจเพื่อให้ผู้เสนอราคาสัญญาที่ ๑ - ๓ ได้ประโยชน์ที่สมควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายจากวงเงินที่กำหนดไว้ในสัญญาที่ ๑ - ๓ นั้น กรณีจึงถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

นอกจากนี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของ JICA ห้ามมิให้มีการเปิดเผยผลการประกวดราคาจนกว่า JICA จะได้ให้ความเห็นชอบแล้ว และการจะนำเรื่องผลการประกวดราคาเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบนั้น ต้องผ่านการรับรองจาก JICA ก่อน แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า JICA ได้ให้ความเห็นชอบแล้วเฉพาะสัญญาที่ ๑ เท่านั้น แต่สัญญาที่ ๒ และที่ ๓ รฟม. เพิ่งจะนำส่งเอกสารเบื้องต้นให้ JICA และกำลังจะส่งรายละเอียดเพิ่มเติมไปให้ตามขั้นตอนที่ JICA กำหนดไว้ ดังนั้น ในกรณีที่กระทรวงคมนาคมจะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบจะเสนอได้เฉพาะตามสัญญาที่ ๑ เท่านั้น ส่วนสัญญาที่ ๒ และที่ ๓ ต้องรอให้ JICA ตอบกลับมาก่อน

The return

จึงจะเสนอเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้ แต่นายโสภณ ชาร์มย์ กลับเร่งนำเสนอผลการประกวดราคาของสัญญาที่ ๒ และที่ ๓ ให้คณะรัฐมนตรีเห็นชอบไปในคราวเดียวกับสัญญาที่ ๑ ซึ่งไม่ปฏิบัติตามหลักการประมูลนานาชาติภายใต้กรอบของ JICA

ข้อเท็จจริงยังปรากฏต่อไปว่า นายโสภณ ชาร์มย์ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคภูมิใจไทยอยู่ด้วย โดยที่หัวหน้าพรรคภูมิใจไทย คือ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ซึ่ง นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เป็นผู้เริ่มก่อตั้งบริษัท ชิโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ชนะการประมูลสัญญาที่ ๒ แม้ในปัจจุบันนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล จะไม่มีตำแหน่งในบริษัทดังกล่าว โดยได้ลาออกจากตำแหน่งกรรมการที่ปรึกษา และตำแหน่งอื่นใดในบริษัท เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๑ แต่ในระหว่างการประมูลราคาโครงการดังกล่าว นางทัศนีย์ ชาญวีรกูล ภริยาของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ก็ยังคงดำรงตำแหน่งเป็นประธานกรรมการของบริษัทอยู่ โดยเพื่อยื่นหนังสือลาออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แต่แม้นางทัศนีย์ จะลาออกจากตำแหน่งแล้วก็ตาม ข้อเท็จจริงก็ยังคงปรากฏว่า บริษัท ชิโน-ไทยฯ มีกลุ่มเครือญาติของ นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ถือหุ้นและเป็นกรรมการของบริษัทอยู่ดังนี้

๑. นางสนองนุช ชาญวีรกูล ภริยาของนายอนุทิน ชาญวีรกูล จำนวน ๑๘๘,๔๕,๒๘๐ หุ้น (ถือว่านายอนุทิน มีส่วนเป็นเจ้าของอยู่ด้วยในฐานะสามี) (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๑,๖๘๒)

๒. นายอนุทิน ชาญวีรกูล บุตรของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล จำนวน ๕๕,๖๕๐,๑๐๐ หุ้น (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๕๕๕ และ ๗,๑๓๖)

๓. นายมาศถวิล ชาญวีรกูล บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล จำนวน ๑๕,๘๐๐,๐๐๐ หุ้น (ผู้ถือหุ้นลำดับที่ ๗,๑๑๘)

๔. นางสาวอนิรัตน์ ชาญวีรกูล (ปัจจุบันเปลี่ยนนามสกุลเป็น นิติสารุจน์) บุตร นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล จำนวน ๑๕,๘๐๐,๐๐๐ หุ้น

๕. บริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน) จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ซึ่งบริษัท นี้มีนายอนุทิน ชาญวีรกูล เป็นประธานกรรมการ และนายมาศถวิล ชาญวีรกูล เป็นกรรมการผู้จัดการ ทั้งสองคนเป็นบุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล โดยนายอนุทิน ชาญวีรกูล เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทนี้ จำนวน ๒๕,๓๖๐,๖๐๐ หุ้น นางอนิรัตน์ นิติสารุจน์ ถือหุ้นจำนวน ๑๐,๒๐๐,๒๐๐ หุ้น

กรรมการของบริษัท ชิโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ที่เป็นเครือญาติของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล มี

(๑) นายมาศถวิล ชาญวีรกูล บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล

(๒) นางอนิรัตน์ นิติสารุจน์ (สกุลเดิม ชาญวีรกูล) บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล

(๓) นางสนองนุช ชาญวีรกูล ภริยาของนายอนุทิน ชาญวีรกูล

Joe Samud

รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือรับรองและบัญชีผู้ถือหุ้น เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑

โดยเฉพาะนายอนุทิน ชาญวีรกูล บุตรนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล นั้น มีความสนิทสนมกับบุคคลในพรรคภูมิใจไทยหลายคน ซึ่งรวมถึงนายโสภณ ชาร์มย์ ด้วย โดยนายอนุทิน ได้เข้าร่วมงานกับพรรคหลายครั้ง ดังนั้น พฤติการณ์ของนายโสภณ ชาร์มย์ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ที่กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายดังกล่าว จึงมีมูลเหตุจูงใจเพื่อช่วยเหลือบริษัท ซีโน-ไทย อินจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ให้ได้เป็นคู่สัญญากับ รฟม. ด้วย

ข้อ ๓. โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๑ บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน และในมาตรา ๑๗๘ บัญญัติให้การบริหารราชการแผ่นดิน รัฐมนตรีต้องดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญกฎหมาย และนโยบายที่ได้แถลงไว้ตามมาตรา ๑๗๖ และต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร ในหน้าที่ของตน รวมทั้งต้องรับผิดชอบร่วมกันต่อรัฐสภา ในนโยบายทั่วไปของคณะรัฐมนตรี และในการถวายสัตย์ ปฏิญาณตนก่อนรับหน้าที่รัฐมนตรี ทุกคนก็ได้ให้คำปฏิญาณตนว่า จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน และตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓/๑ บัญญัติให้การบริหารราชการแผ่นดินต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ ซึ่งในการบริหารกิจการบ้านเมือง ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามที่กำหนดไว้ใน พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยตามมาตรา ๗ ของพระราชกฤษฎีกา บัญญัติว่า การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน หมายถึงการปฏิบัติราชการที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความผาสุก และความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสมบูรณ์ และความปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ และมาตรา ๘ บัญญัติว่า ในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ส่วนราชการต้องดำเนินการโดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับบริการจากรัฐ และจะต้องมีแนวทางการบริหารราชการเป็นไปโดยซื่อสัตย์สุจริต สามารถตรวจสอบได้ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการที่โปร่งใส มีกลไกตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน โดยเฉพาะ มาตรา ๒๓ ได้บัญญัติว่า ในการจัดซื้อจัดจ้าง ให้ส่วนราชการดำเนินการโดยเปิดเผย และเที่ยงธรรม โดยพิจารณาถึงประโยชน์และผลเสียทางสังคม ภาระต่อประชาชน คุณภาพ วัตถุประสงค์ที่จะใช้ ราคา และประโยชน์ระยะยาวของส่วนราชการที่จะได้รับประกอบด้วย

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภายหลังจากเมื่อกระทรวงคมนาคมได้เสนอเรื่องขอความเห็นชอบผลการประกวดราคาสัญญาที่ ๑ - ๓ และการปรับกรอบวงเงินของสัญญาที่ ๖ เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีแล้ว ซึ่งวาระดังกล่าวเป็นวาระเพื่อพิจารณาตามวาระปกติ มิใช่วาระจร

Sae Attune

รัฐมนตรีทุกคนจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะโครงการดังกล่าวเป็นโครงการขนาดใหญ่ มีวงเงินสูง จึงต้องกระทำการเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการ โดยต้องตรวจสอบและพิจารณา วาระดังกล่าวโดยละเอียด ซึ่งหากได้พิจารณาแล้ว ย่อมเห็นข้อเท็จจริงเป็นที่ชัดเจนว่า การกำหนดวงเงินค่าก่อสร้างในชั้นของคณะกรรมการประกวดราคา และคณะกรรมการ รพม. รวมถึงข้อเสนอตามหนังสือของกระทรวงคมนาคม นั้น มีข้อผิดพลาดอย่างชัดเจนโดยสามารถนำมติคณะรัฐมนตรีเดิมที่ได้อนุมัติกรอบวงเงิน จำนวน ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท มาพิจารณาได้ว่า ได้แยกกรอบวงเงินไว้ชัดเจนว่าเป็นค่างานตรง (Direct Cost) จำนวน ๒๕,๗๒๔ ล้านบาท เงินสำรองจ่าย ๓,๕๗๒ ล้านบาท และภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒,๓๕๙ ล้านบาท แต่ในการนำเสนอของกระทรวงคมนาคมได้นำวงเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่ายไปรวมในค่างานให้แก่ผู้เสนอราคาทั้งหมดคงเหลือไว้เพียง ๔๓๕ ล้านบาท เท่านั้น นอกจากนี้ย่อมเห็นความผิดปกติของการให้เหตุผลที่ขัดแย้งกันของข้ออ้างในการนำวงเงินสำรองจ่าย และภาษีมูลค่าเพิ่มไปใช้ โดยอ้างว่าค่าวัสดุมีราคาเพิ่มสูงขึ้นมาก แต่ขณะที่ขอลดกรอบวงเงินของสัญญาที่ ๖ (ยังไม่ได้ประมูล) กลับอ้างว่าค่าวัสดุมีราคาลดลง ซึ่งข้ออ้างทั้งปวงดังกล่าว ก็เพื่อนำวงเงินไปเพิ่มให้กับสัญญาที่ ๑ และที่ ๒ เป็นหลัก ซึ่งรัฐมนตรีทุกคนก็ทราบดีอยู่แล้วว่า คู่สัญญาที่ ๒ คือ บริษัทซิโน-ไทย อินจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) นั้น มีความเกี่ยวข้องอยู่กับนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล และบุตรของนายชวรัตน์ ชาญวีรกูล ซึ่งมีตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และเป็นหัวหน้าพรรคภูมิใจไทย ซึ่งนายโสภณ ซารัมย์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สังกัดพรรคภูมิใจไทย ด้วย จึงต้องมีความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะลักษณะของการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ย่อมทำให้เกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ทางธุรกิจของบริษัทเอกชน กับประโยชน์ของทางราชการได้ แต่รัฐมนตรีในคณะรัฐมนตรีทุกคน กลับเพิกเฉย มิได้รักษาประโยชน์ของทางราชการ แต่กลับร่วมกันมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เห็นชอบในผลการประกวดราคานั้น และเห็นชอบกับการปรับกรอบวงเงินของสัญญาที่ ๖ ทำให้สัญญาที่ ๖ เหลือกรอบวงเงินที่จะดำเนินการน้อย หากไม่มีผู้เสนอราคาในวงเงินดังกล่าว ก็ย่อมเป็นภาระของรัฐที่ต้องปรับเพิ่มวงเงินของสัญญาที่ ๖ ต่อไปอีก นอกจากนี้ รัฐมนตรีในคณะรัฐมนตรีทุกคนย่อมทราบขั้นตอนการประกวดราคานานาชาติภายใต้กรอบและเงื่อนไขของ JICA ดี กล่าวคือ กรณีที่จะนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบ นั้น การประกวดราคาดังกล่าวต้องผ่านความเห็นชอบของ JICA ก่อน แต่ข้อเท็จจริงมีเพียงสัญญาที่ ๑ เท่านั้น ที่ JICA ให้ความเห็นชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จึงไม่อาจนำผลการประกวดราคาสัญญาที่ ๒ และที่ ๓ เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบได้

โดยที่นายโสภณ ซารัมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นข้าราชการการเมือง ต้องปฏิบัติหน้าที่และดำรงตนภายใต้กรอบมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗๕ ซึ่งตามระเบียบสำนัก

Soe Xum

นายกรัฐมนตรีว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งออกตามความใน บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว ข้อ ๖ (๓) (๔) และ (๕) กำหนดให้ข้าราชการการเมืองต้องยึดมั่น ในค่านิยมหลัก ในเรื่องความซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติ เหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย ข้อ ๑๒ กำหนดให้ข้าราชการการเมืองต้องมีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อ ประเทศชาติ และต้องถือเอาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด ข้อ ๑๔ กำหนดว่า ต้องไม่ใช้ หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ สถานะ หรือตำแหน่งการเป็นข้าราชการการเมืองไป แสวงหาประโยชน์ที่ไม่ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ข้อ ๑๖ กำหนดว่า ต้องไม่ยินยอมให้คู่สมรส ญาติสนิท บุคคลในครอบครัว หรือผู้ใกล้ชิด ก้าวก้าวหรือแทรกแซง การปฏิบัติหน้าที่ของตนหรือของผู้อื่น และต้องไม่ยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนโดยมิ ชอบ ข้อ ๑๗ กำหนดว่า ต้องเปิดเผยข้อมูลการทุจริต การใช้อำนาจในทางที่ผิด กลฉ้อฉล หลอกลวง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้ราชการเสียหายต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และ ข้อ ๒๓ กำหนดว่า ต้องปฏิบัติต่อองค์กรธุรกิจที่ติดต่อทำธุรกิจกับหน่วยงานของรัฐตามระเบียบ และ ขั้นตอน อย่างเท่าเทียมโดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อเท็จจริงตามที่ได้กราบเรียนมาข้างต้น ได้แสดงให้เห็นพฤติการณ์ของนาย โสภณ ชารัมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทาง จริยธรรมดังกล่าวมาข้างต้นอย่างร้ายแรง กล่าวคือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในฐานะที่ รับผิดชอบกิจการของ รฟม. ได้รู้ว่ามีกรกระทำในการประกวดราคาที่ไม่เป็นไปตามมติ คณะรัฐมนตรี และเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และ รฟม. แต่กลับมิได้ปกป้อง ผลประโยชน์ของประเทศชาติ แต่กลับให้มีการดำเนินการในลักษณะประโยชน์ทับซ้อน และการ แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในโครงการก่อสร้างของสัญญาที่ ๑ - ๓ โดยเฉพาะกับสัญญาที่ ๒ นั้น ย่อมรู้อยู่ว่าผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ของบริษัท และกรรมการของบริษัทที่ชนะการประกวดราคาเป็น ญาติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นหัวหน้าพรรคภูมิใจไทย ที่ตนเองเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดของพรรคอยู่ด้วย กลับยินยอมให้บุคคลใกล้ชิดของหัวหน้าพรรค ที่ตนสังกัด ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทดังกล่าวแสวงหาประโยชน์โดยทางอ้อมในการเข้า เป็นคู่สัญญากับรัฐ อันทำให้บริษัทดังกล่าวได้เปรียบในการแข่งขันเสนอประกวดราคาโดยมิชอบ ด้วยกฎหมาย และได้ประโยชน์ที่ไม่ควรได้จากการที่คณะกรรมการประกวดราคา และ คณะกรรมการ รฟม. นำวงเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม และวงเงินสำรองจ่าย และเงินที่ได้จากการปรับลด ของสัญญาอื่นเข้าไปรวมในค่าก่อสร้างของสัญญาที่ ๒ โดยมิได้ใช้อำนาจตามกฎหมายที่จะระงับ ยับยั้งการกระทำดังกล่าว เพื่อรักษาประโยชน์ของชาติ กรณีจึงถือได้ว่าการกระทำของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่าง ร้ายแรง

Joe Attuae

ข้าพเจ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีรายชื่อท้ายคำร้องนี้ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่า
 หนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร จึงขอใช้สิทธิตาม มาตรา
 ๒๗๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ยื่นเรื่องต่อประธานวุฒิสภา เพื่อขอให้วุฒิสภาได้มีมติ
 ตาม มาตรา ๒๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ถอดถอนนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
 นายกรัฐมนตรี นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย และนายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกจากตำแหน่ง
 ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

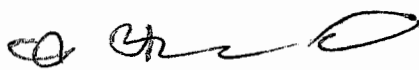
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ร้อยตำรวจเอก

(เฉลิม อยู่บำรุง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย

(นายวิทยา บุรณศิริ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(นายเจริญ จรรย์โกมล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย